

ΟΛΜΕ
15ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

www.dictyo.gr

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΛΜΕ: Δ. ΠΕΠΠΕΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θ. ΔΑΡΔΑΜΑΝΕΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι ξεκινάμε την απογευματινή συνεδρίαση με δύο εκκρεμότητες από την πρωινή. Διαβάζουμε για τα πρακτικά το πρακτικό των αρχαιρεσιών για την ανάδειξη της Εφορευτικής Επιτροπής.

Σήμερα 25/6/2011, ημέρα Σάββατο και ώρα 13:00 στην αίθουσα συνεδριάσεων του ξενοδοχείου «Caravel». Η Δικαστική Αντιπρόσωπος κα Βασιλική Μπράτη, Πρωτοδίκης Αθήνας. Η Γενική Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία με την παρουσία 250 ταμειακά εντάξει μελών σε σύνολο 424. Η ψηφοφορία ξεκίνησε στις 15:00.

Ψήφισαν συνολικά 120 συνάδελφοι. Βρέθηκαν 120 έγκυρα ψηφοδέλτια και παίρνουν τις εξής ψήφους.

Αθανασόπουλος Κυριάκος	1
Ανδρινόπουλος Γεώργιος	2
Καλουδιώτης Γιάννης	1
Κεχαγιά Ελένη	1
Κόκλας Μπάμπης	2
Κρανάς Θανάσης	3
Σκίκος Νικόλαος	1

Σημαίνει 7 μέλη σύμφωνα με το πρακτικό και το καταστατικό. Προβλέπεται 7μελής Εφορευτική Επιτροπή η οποία στην ουσία έχει εκλεγεί μέσα από αυτή τη διαδικασία. Στο Σώμα δεν είμαστε ακόμη σε τέτοιο αριθμό που να πάμε σε ψηφοφορία την έγκριση του οικονομικού προϋπολογισμού. Αυτά από την πρωινή συνεδρίαση και προχωράμε στην πανηγυρική.

Η πανηγυρική συνάδελφοι ξεκινάει με το διάβασμα του μηνύματος που έστειλε η κα Υπουργός Παιδείας σήμερα.

«Αξιότιμε Πρόεδρε, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και αγαπητοί συνάδελφοι, σας καλώ και μέσα από τη θεσμική σας εκπροσώπηση και λειτουργία στην πιο κρίσιμη και δύσκολη για τη χώρα μας συγκυρία να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη για να αναβαθμίσουμε την ποιότητα

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

της εκπαίδευσης στα σχολεία μας, για να αναβαθμίσουμε το ρόλο του εκπαιδευτικού, για να αλλάξουμε παιδεία ώστε να αλλάξουμε τη χώρα μας.

Ο εκπαιδευτικός σε όλες τις δύσκολες ιστορικές περιόδους ήταν πάντοτε πρωτοπόρος, εμπνευστής και φορέας όλων των μεγάλων αλλαγών, και σήμερα πολλοί εκπαιδευτικοί καινοτομούν, αριστεύουν και δημιουργούν σε συνθήκες δύσκολες με πάθος και αυτοθυσία.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες σας και περιμένω με ενδιαφέρον τα πορίσματα και τα συμπεράσματα του Συνεδρίου σας».

Άννα Διαμαντοπούλου

ΜΕΛΟΣ: Αυτό δεν έπρεπε να διαβαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι σας παρακαλούμε, όταν το Διοικητικό Συμβούλιο στέλνει πρόσκληση, είμαστε υποχρεωμένοι να διαβάσουμε την απάντηση. Σας παρακαλούμε, δεν τη στείλαμε εμείς. Το Συμβούλιο συνάδελφε.

ΜΕΛΟΣ: Κακώς την έστειλε το Συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν πειράζει, εσύ το εξέλεξες όπως και όλοι οι υπόλοιποι μαζί.

Ξεκινάμε τα κόμματα συνάδελφοι. Από το ΠΑΣΟΚ αυτή τη στιγμή δεν παρίσταται εκπρόσωπος, ή παρίσταται και κάνουμε λάθος; Εάν δεν παρίσταται, μιλάμε ότι ο Γραμματέας του Εθνικού Συμβουλίου Μιχάλης Καρχιμάκης έχει στείλει ένα μήνυμα.

«Φίλες και φίλοι εκπαιδευτικοί, θέλω να σας ευχαριστήσω θερμά για την πρόσκληση και λυπάμαι γιατί λόγω προγραμματισμένων υποχρεώσεων αδυνατώ να παρευρεθώ στην

έναρξη αυτής της κορυφαιάς διαδικασίας του κλάδου σας.

Το 15ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ πραγματοποιείται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη και κρίσιμη περίοδο, σε μια εποχή που η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι βιώνουν ήδη τις συνέπειες της πρωτόγνωρης οικονομικής κρίσης που έχει οδηγήσει σε ραγδαία αύξηση της ανεργίας, σε μισθολογικές περικοπές και σε άλλες περιστολές.

Όλοι συμφωνούμε ότι η διέξοδος από την κρίση μπορεί να υπάρξει μόνο μέσα από την αναβάθμιση της λειτουργίας των θεσμών, μέσα από την ανάπτυξη και την ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής. Για την επίτευξη αυτών των στόχων καθοριστικός είναι ο ρόλος της γνώσης, την τεράστια σημασία της οποίας γνωρίζετε εσείς καλύτερα από τον καθένα.

Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και μέσα στην κρίση η πολιτεία οφείλει να στρέψει τις προτεραιότητές της στη δημόσια, δωρεάν και υψηλής ποιότητας εκπαίδευση για όλους, ώστε να μετατρέψει τη δυσμενή συγκυρία σε ευκαιρία.

Επιπλέον είναι ανάγκη να υπάρξουν ριζικές αλλαγές, θετικές ανατροπές και τομές σε όλες τις βαθμίδες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Στην κατεύθυνση αυτή η ποιοτική αναβάθμιση της ελληνικής εκπαίδευσης και η ολόπλευρη στήριξη του εκπαιδευτικού αποτελεί βασική και αναγκαία συνθήκη ώστε να μπορέσει η χώρα μας να ανταποκριθεί με επιτυχία στις παγκόσμιες αλλαγές στον τομέα της παραγωγής, στην αλματώδη ανάπτυξη της κοινωνίας της γνώσης και στις θεαματικές εξελίξεις της τεχνολογίας οι οποίες επηρεάζουν καθοριστικά όλες τις δραστηριότητες του ανθρώπου.

Εγγυητές αυτής της δυνατότητας είστε εσείς. Η μάχη του εκπαιδευτικού, που καθημερινά παράγετε σύνθετο, κρίσιμο και πολύ σημαντικό έργο, υπηρετώντας την ιερή παιδαγωγική σχέση δάσκαλου και μαθητή. Οι εμπυχωτές της εκπαίδευσης που σμιλεύετε τις νεανικές ψυχές και τις καθοδηγείτε στα μονοπάτια της γνώσης και της ίδιας της ζωής.

Εύχομαι ολόψυχα το 15ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ να εμπλουτίσει το συνολικό προβληματισμό σε σχέση με τα ζητήματα της παιδείας και να δώσει νέα ώθηση στην επίλυση των προβλημάτων της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Μιχάλης Καρχιμάκης

Τελειώνουμε και με αυτή τη διαδικασία συνάδελφοι. Καλούμε στο βήμα τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας Γκλαβά Σωτήρη. Συγγνώμη κ. Γκλαβά. Έχουμε καταρχήν την ομιλία του Προέδρου του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ Δημήτρη Πεππέ. Έπρεπε να προηγηθεί και από τα μηνύματα στην ουσία.

Δ. ΠΕΠΠΕΣ: Κύριε εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, κύριε Αντιπεριφερειάρχα και φίλε Κώστα Μανιάτη, αγαπητοί συνάδελφοι των εκπαιδευτικών οργανώσεων της Κύπρου, αγαπητοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών, συνδικαλιστικών και κοινωνικών φορέων της χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών οργανώσεων από τη Γαλλία, Πορτογαλία και Ισπανία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι Σύεδροι του 15ου Συνεδρίου, τέσσερα χρόνια από την εμφάνιση της πρόσφατης χρηματοοικονομικής κρίσης εξακολουθούν να παραμένουν ισχυρά τόσο τα αίτια όσο και οι πολιτικές που τα δημιούργησαν και είναι τόσο ισχυρά ώστε θέματα τα οποία αφορούσαν αποκλειστικά οικονομολόγους, όπως τα spreads και τα swaps, αποτελούν καθημερινό λεξιλόγιο της κοινής γνώμης η οποία ενημερώνεται αδέξια για τις περίφημες βαθμολογίες των Moody's, Standard & Poor's και Fitch.

Η αδυναμία ωστόσο των κυβερνήσεων σε Ευρώπη και Αμερική να δαμάσουν αυτό που μέχρι πρόσφατα θεωρούσαν ως εργαλείο της ευημερίας τους, φαίνεται να έχει ολέθρια αποτελέσματα, αυξάνοντας έτσι την ανασφάλεια και αβεβαιότητα για το μέλλον τους.

Γίνεται έτσι όλο και πιο καθαρή η απάντηση στο ερώτημα αν πρόκειται για οικονομική ή πολιτική κρίση. Είναι χαρακτηριστικά τα παραδείγματα του διεθνούς τραπεζικού συστήματος αλλά και των μεγάλων βιομηχανιών να σημειώνουν τεράστια κέρδη μέσα σε αυτή την κρίση και ενώ η ανεργία και η φτώχεια έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τις κόκκινες γραμμές.

Σε όλες τις χώρες της Νότιας Ευρώπης και ιδιαίτερα στη χώρα μας επιβάλλονται μέτρα σε

βάρος των λαών τους, με πρόσχημα τη μείωση των ελλειμμάτων που περιέργως τα προκάλεσε η ίδια η χρηματοοικονομική κρίση. Πρόκειται στην πραγματικότητα για μια δικαιολογία με την οποία επιδιώκεται συνεχής και σκληρή αναδιανομή του πλούτου από κάτω προς τα πάνω.

Ταυτόχρονα και προκειμένου να μην υπάρξει κανένα εμπόδιο στο κερδοσκοπικό κεφάλαιο, υποσκάπτονται τα θεμέλια του όποιου κοινωνικού κράτους είχαν κατακτήσει οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους. Το φαινόμενο ξεκίνησε από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής με την κερδοσκοπία να διογκώνεται ανεξέλεγκτα εδώ και 30 χρόνια.

Φαίνεται ωστόσο την περίοδο αυτή να χτυπά την Ευρώπη, εξαπατώντας αρχικά τους μικροεπενδυτές και εξαθλιώνοντας τελικά μισθωτούς και συνταξιούχους. Η εφαρμογή αυτού του κοινωνικού εγχειρήματος στη χώρα μας, με ιδιαίτερη ένταση και σφοδρότητα, στηρίχθηκε στην άποψη ότι οι Έλληνες απολάμβαναν ένα υπερβολικά γενναιοδωρο κράτος πρόνοιας.

Τα στοιχεία της EUROSTAT έρχονται να αποκαλύψουν το ψευδές του ισχυρισμού αυτού. Στην Ελλάδα για την περίοδο 1998 έως 2007 ο μέσος όρος για τις κατά κεφαλήν δράσεις κοινωνικής προστασίας μόλις που φτάνει τα 3.550 ευρώ, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωζώνη ήταν 6.2521 ευρώ και τα αντίστοιχα ποσά σε χώρες με κατεξοχήν νεοφιλελεύθερη οικονομία, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, είναι υπερδιπλάσια.

Επιπλέον, και μάλιστα πριν την εφαρμογή των περικοπών του μνημονίου, οι Έλληνες εργαζόμενοι είχαν μέσο όρο ετήσιου εισοδήματος τα 21.100 ευρώ, όταν ο αντίστοιχος στην Ευρωζώνη ήταν 27.000 ευρώ και αυτές οι χαμηλές σε σχέση με τους άλλους Ευρωπαίους αμοιβές δεν είναι πραγματικές διότι συνυπολογίζουν υψηλά αμειβόμενες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων και ΔΕΚΟ, καθώς και τις διοικήσεις, και όσους συμμετέχουν σε αυτές δηλαδή, των διαφόρων οργανισμών του Δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι Σύεδροι, επανειλημμένα τόσο το Διοικητικό Συμβούλιο της ΟΛΜΕ όσο και οι Γενικές Συνελεύσεις του Κλάδου με τα ντοκουμέντα τους, έχουν ως θέση πως οι αιτίες της σύγχρονης οικονομικής κρίσης πρέπει να αναζητηθούν κυρίως στην ακραία υπερσυσσώρευση πλούτου και κεφαλαίου σε ελάχιστα χέρια και στον άνευ ορίων και όρων ανταγωνισμό για την αύξηση των κερδών και την αχαλίνωτη κερδοσκοπία στις διεθνείς αγορές.

Εχουμε επίσης επισημάνει το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις της Ευρώπης επιχειρούν να απαντήσουν στα φαινόμενα κρίσης όχι ανατρέποντας αλλά ενισχύοντας τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που τα προκάλεσαν, πολιτικές που επιτρέπουν σε αυτούς που δημιούργησαν την κρίση να εκμεταλλευθούν και τελικά να κερδίσουν από τη διαχείρισή της.

Η ελληνική κυβέρνηση όχι απλώς δεν αποτελεί εξαίρεση στο γενικό κανόνα, αλλά βρίσκεται στην πρωτοπορία εφαρμογής αυτών των νεοφιλελεύθερων πολιτικών με στόχο το ελληνικό πείραμα να επεκταθεί και στους υπόλοιπους λαούς της Ευρώπης.

Πολύ γρήγορα εγκατέλειψε τις προεκλογικές δεσμεύσεις της προωθώντας μέτρα σε βάρος του εισοδήματος, της απασχόλησης, των κοινωνικών αγαθών, των εργασιακών σχέσεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Δεν συνέχισε απλώς τη μονόπλευρη λιτότητα σε βάρος τους, που ασκήθηκε από όλες τις κυβερνήσεις τα τελευταία χρόνια υπογράφοντας ένα επαισχυντο μνημόνιο με την Τρόικα και εντάσσοντας τη χώρα μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, υποθήκευσε το μέλλον της.

Για να μπορέσει η χώρα να δανείζεται και όχι για να βγει από την ύφεση, κάτι που το παραδέχεται και ο τέως Υπουργός Παπακωνσταντίνου, ψήφισε αιματηρά οικονομικά μέτρα που θα συνοδεύουν τους εργαζόμενους για όλη τους τη ζωή.

Τα αποτελέσματα τραγικά. Απώλεια τριών μισθών το χρόνο για δημοσίους υπαλλήλους και εκπαιδευτικούς, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, αύξηση ΦΠΑ και εμμέσων φόρων, αμφισβήτηση της μονιμότητας στο Δημόσιο.

Στο όνομα της μείωσης του κόστους δανεισμού, η πολιτική αυτή οδηγεί κατευθείαν στη χρεοκοπία και την κατάρρευση της χώρας μέσα από τη διάλυση του κοινωνικού της ιστού. Παρά τα αιματηρά μέτρα, οι κερδοσκοπικοί και οι τοκογλύφοι αυξάνουν τα επιτόκια δανεισμού, η οικονομία βουλιάζει στην ύφεση, εκατοντάδες μικροεπιχειρήσεις κατεβάζουν ρολά καθημερινά.

Ο πληθωρισμός είναι από τους μεγαλύτερους της Ευρώπης και η ανεργία καλπάζει. Ιδιαίτερα στους νέους ξεπερνά ακόμη και το 30%. Θυσίες χωρίς ελπίδα! Θυσίες χωρίς προοπτική!

Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι το δημόσιο χρέος θα ξεπεράσει το 150% του ΑΕΠ το 2013 λόγω των τοκογλυφικών επιτοκίων της Τρόικας. Η συνταγή που εφαρμόστηκε μέχρι τώρα απέτυχε. Η ανάγκη υπογραφής ενός νέου μνημονίου κάνει αποδεκτό ακόμα και από αυτήν, από την Τρόικα, ότι δεν υπάρχει ούτε ίχνος αναζωογόνησης της ελληνικής οικονομίας.

Η κυβέρνηση επιμένει στην ίδια θεραπεία για την κρίση εφαρμόζοντας νέες ακόμα πιο βάρβαρες πολιτικές που θα γονατίσουν την ελληνική κοινωνία και είναι πέρα από τις αντοχές της χώρας. Οι επικεφαλής της Τρόικας φαίνεται ότι ανάβουν το πράσινο φως για την εκταμίευση της πέμπτης δόσης, όμως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για να εκταμιεύσει το δικό του μερίδιο, τα 3,3 δις δηλαδή ευρώ, δείχνει τάχα πιο απαιτητικό, έστω κι αν η Ευρωπαϊκή Ένωση καταθέσει τα δικά της 8,7 δις ευρώ.

Οι νέες απαιτήσεις των Τροϊκανών και η υπογραφή νέου μνημονίου συμπεριλαμβάνουν σειρά μέτρων προκειμένου να διασφαλιστεί η είσπραξη των 28,4 δις ευρώ μέχρι το 2015. Η διαδικασία θα παρακολουθείται στενά και θα ελέγχεται από τον γνωστό «μπαμπούλα» της Τρόικας, που περιλαμβάνει τα εξής σημεία.

Άμεση μείωση της απασχόλησης στο Δημόσιο με απολύσεις εργαζομένων που έχουν ακόμη και μόνιμη εργασιακή σχέση. Η κυβέρνηση έχει αποφασίσει εδώ και πάρα πολύ καιρό, με τους επίδοξους αγοραστές των δημοσίων επιχειρήσεων, όχι μόνο την αγορά έναντι πινακίου φακής, αλλά και χωρίς τους εργαζόμενους, προκειμένου να έχουν ελεύθερο πεδίο να προσλάβουν νέους στις εργασιακές ανάγκες των υπηρεσιών με το μικρότερο μισθό του ιδιωτικού τομέα και χωρίς κανένα δικαίωμα.

Συγχωνεύσεις και καταργήσεις δημοσίων φορέων. Κατάργηση –εξορθολογισμό το λένε – σχεδόν όλων των επιδομάτων προκειμένου η ισορροπία να επιτευχθεί με τους χαμηλότερους μισθούς, τους μισθούς δηλαδή φτώχειας και εξαθλίωσης.

Ακόμα και το οικογενειακό επίδομα έχει μπει στο στόχαστρο και είναι υπό αίρεση. Σχεδιάζουν να χορηγείται από εδώ και πέρα ανάλογα με τα εισοδηματικά κριτήρια του κάθε

εργαζόμενου. Συγχρόνως αποφάσισαν εισφορά αλληλεγγύης για την ανεργία, για να την πληρώσουν ποιοι άλλοι; Οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Στα πλαίσια της ανακοίνωσης του νέου μισθολογίου – φτωχολογίου, εκτός από τις μεγάλες μειώσεις φέρνουν αλλαγές στο χρόνο παροχής του χρονοεπιδόματος από τα δύο χρόνια που είναι τώρα και ολοκλήρωσης στα 32 χρόνια υπηρεσίας, στα τρία ή πιθανότατα στα τέσσερα χρόνια και ολοκλήρωση με τα 40 χρόνια υπηρεσίας.

Μείωση του αφορολόγητου ποσού από τα 12.000 €, με τελική κατάληξη να είναι μηδενικό αυτό το ποσό. Η Τρόικα εκτιμά ότι με τη μείωση αυτή, καθώς και την κατάργηση ιατρικών τόκων και στεγαστικών δανείων, μπορεί να εισπράξει πάνω από 3 δις με νέες και βαρύτερες επιβολές φορολογίας ακόμη και μιας κατοικίας.

Το παραμύθι της εξοικονόμησης εσόδων από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής επαναλαμβάνεται και πάλι. Αν και το επιτελείο του Υπουργείου Οικονομικών προβλέπει έσοδα από την πάταξη της φοροδιαφυγής σε ύψος 3,5 δις ευρώ, τίποτα δεν επιβεβαιώνει αυτό.

Συστήνεται φορέας ιδιωτικοποίησης με επαγγελματική και ανεξάρτητη διαχείριση. Αναλαμβάνουν ξένοι και έμπιστοι των κερδοσκόπων και των τοκογλύφων, με την κυβέρνηση απλό θεατή, με στόχο να εισπράξουν από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας 50 δις μέχρι το 2015.

Νέα διεύρυνση του ΦΠΑ με προϊόντα άμεσης ανάγκης για τους πολίτες στο 23%, που θα φέρει νέα ακρίβεια δυσβάσταχτη, διεύρυνση και μονιμοποίηση ακόμη μεγαλύτερης φτώχειας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχω την πεποίθηση ότι η εφεύρεση του χρέους την εποχή της παγκοσμιοποίησης έρχεται να αντικαταστήσει μια άλλη ακραία πλέον μορφή κερδοσκοπίας, αυτή των πολεμικών συγκρούσεων.

Με το χρέος η χώρα που χρεώνεται, στην ουσία παραχωρεί την εθνική της ανεξαρτησία.

Αυτό ακριβώς γίνεται σήμερα στην Ελλάδα. Μας υποχρεώνουν και ξεπουλούν τα πάντα με τον πιο προκλητικό και εξευτελιστικό τρόπο, αφού πρώτα λεηλάτησαν τους μισθούς του εργαζόμενου λαού και τις συντάξεις ακόμα και του πλέον αδύναμου οικονομικά και του ασθενή συνταξιούχου.

Τώρα είναι ακριβώς η στιγμή να ληστέψουν και τη δημόσια περιουσία με έναν πρωτότυπο πολιτικό εκβιασμό, με τον οποίο τρομοκρατούν, εκβιάζουν και απειλούν έναν ολόκληρο λαό με την προπαγάνδα της χρεοκοπίας. Την παραδίδουν σε πλήρη κατοχή στους κερδοσκόπους τοκογλύφους, ενώ οι πολίτες θα βρίσκονται σε πλήρη ομηρία.

Την ίδια περίοδο τις μειώσεις μισθών και συντάξεων συμπλήρωσαν οι δραστικές περικοπές δαπανών για τα κοινωνικά αγαθά της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας. Ειδικότερα στο χώρο της εκπαίδευσης και ενώ ακόμα αναζητείται το 1 δις που υποσχέθηκαν προεκλογικά, η κυβέρνηση εκμεταλλευόμενη την οικονομική κρίση προχώρησε σε πρωτοφανή μείωση της απαιτούμενης χρηματοδότησης της δημόσιας παιδείας, στο τραγικό ποσοστό του 2,75% του ΑΕΠ, ρεκόρ 35ετίας.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής έγιναν φανερά από την αρχή της φετινής σχολικής χρονιάς με τραγικές ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό και χαμένες διδακτικές ώρες. Προκειμένου, δε, να καλυφθεί κατά το δυνατόν αυτή η κατάσταση, οι εκπαιδευτικοί υποχρεώθηκαν σε υπερωρίες, μετακινήσεις σε δύο και τρία σχολεία, υπολειτουργία και υποστελέχωση πολλών υποστηρικτικών δομών της εκπαίδευσης.

Παράλληλα, με τη βοήθεια των διορισμένων από την κυβέρνηση Περιφερειακών Διευθυντών Εκπαίδευσης και τις ασφυκτικές πιέσεις που ασκήθηκαν σε Διευθυντές σχολείων και Συλλόγους Διδασκόντων, αναπτύχθηκαν χιλιάδες τμήματα, στοιβάζοντας μαθητές σε αρκετές περιπτώσεις και άνω των 30, σε αίθουσες που δεν πληρούν τις στοιχειώδεις απαιτούμενες προδιαγραφές.

Και επειδή όλα αυτά δεν φάνηκαν ικανά να αποκρύψουν την άρνηση της πολιτείας να ανταποκριθεί στη στοιχειώδη υποχρέωσή της να παρέχει δημόσια, δωρεάν εκπαίδευση, αποφάσισαν τόσο την ουσιαστική κατάργηση των ΤΑΔ – ΕΤΑΔ, όσο και την εξαφάνιση άνω των 1.000 Σχολικών Μονάδων με τη διαδικασία των συγχωνεύσεων, αδιαφορώντας για τις αρνητικές, κοινωνικές και παιδαγωγικές συνέπειες της απόφασης αυτής.

Η υλοποίηση του προγράμματος εκτεταμένων συγχωνεύσεων, καταργήσεων Σχολικών Μονάδων σε όλη τη χώρα, αφορούσε αρχικά πολύ μεγαλύτερο αριθμό και μόνο η έγκαιρη και δυναμική αντίδραση της Ομοσπονδίας, των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων Γονέων περιόρισαν εν μέρει τον αριθμό αυτό.

Με τη δημιουργία ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου έγινε εφικτό να αναδειχθεί το γεγονός ότι οι εκπαιδευτικές ανάγκες υποτάσσονται στην οικονομική σκοπιμότητα, καθώς και ο αντιεκπαιδευτικός χαρακτήρας αυτών των κυβερνητικών επιλογών.

Δυστυχώς, και σύμφωνα με τις δηλώσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου στη Βουλή, θα επιχειρηθεί νέος γύρος καταργήσεων με την έναρξη της επόμενης σχολικής χρονιάς, με πρώτα της θύματα τα Τεχνικά Σχολεία. Διαμορφώθηκαν έτσι οι προϋποθέσεις ώστε να δημιουργηθούν πολυπληθή, πολυδύναμα λέει η κυβέρνηση, απρόσωπα και μαζικά σχολικά κέντρα, με στοιβαγμένους 30 μαθητές ανά αίθουσα, εξαφανίζοντας το σχολείο της γειτονιάς όπως μέχρι τώρα το γνωρίζουμε.

Η κατακόρυφη αύξηση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα θα έχει δραματικές συνέπειες στην ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το συμφέρον μας ως εργαζομένων στη δημόσια εκπαίδευση, καθώς και το συμφέρον της ίδιας της δημόσιας εκπαίδευσης και των μαθητών που προέρχονται από τις ασθενέστερες κοινωνικά ομάδες, μας επιβάλλουν να συγκρουστούμε και να ανατρέψουμε τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές της κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι Σύεδροι, εκτός των διαφόρων παραγόντων που διαπαιδαγωγούν τους νέους, όπως είναι η οικογένεια, τα ΜΜΕ, αλλά και η κοινωνία γενικότερα, η πολιτεία είναι υποχρεωμένη με τρόπο συστηματικό να τους κοινωνικοποιεί, να τους μεταδίδει γνώσεις και να καλλιεργεί τις δεξιότητές τους.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη διαδικασία αυτή είναι καθοριστικός. Πρόκειται για ένα ρόλο πολυσχιδή και πολυεπίπεδο, αφού ο εκπαιδευτικός της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης οφείλει να είναι ταυτόχρονα παιδαγωγός, διδάσκων, εμπυχωτής, ενημερωμένος επιστημονικά, αξιολογητής αναγκών και επίτευξης στόχων.

Είναι αυτονόητο ότι, προκειμένου να ανταποκριθεί με επιτυχία στο ρόλο του αυτό, θα όφειλε η πολιτεία να τον στηρίξει επιστημονικά, εργασιακά και κοινωνικά. Δυστυχώς μέχρι

σήμερα όχι μόνο δεν έχει ανταποκριθεί σ' αυτό της το χρέος, αλλά επιχειρεί να περάσει την αντίληψη ότι ο εκπαιδευτικός φέρει τις βασικότερες ευθύνες για την όποια αναποτελεσματικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Αποδεχόμενοι τις κατευθύνσεις της Τρόικας και με οδηγό ένα μνημόνιο που συνεχώς αναθεωρείται επί τα χείρω, υλοποιεί την πιο αντιλαϊκή πολιτική που έχει εφαρμοστεί μεταπολιτευτικά στη χώρα μας. Οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής έχουν ως αποτέλεσμα για τους εκπαιδευτικούς μείωση ετησίων αποδοχών από 2.000 έως 3.400 ευρώ, μείωση που στην πραγματικότητα είναι πολύ μεγαλύτερη αν συνυπολογίσουμε την αύξηση του ΦΠΑ, των καυσίμων και των τιμολογίων της ΔΕΗ.

Οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται ως αναπληρωτές, με την καθιέρωση του θεσμού των αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου, υπέστησαν επιπλέον και αντίστοιχη μείωση μετατρέποντάς τους ουσιαστικά σε ωρομίσθιους.

Κυρίες και κύριοι Σύνεδροι, οι εκπαιδευτικοί και τα συνδικάτα τους δεν έμειναν απαθείς σε αυτή τη διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης. Διαμαρτυρήθηκαν, αντιστάθηκαν και θα παλεύουν συνεχώς για την ανατροπή αυτής της πολιτικής, που είναι φανερό ακόμα και στους πιο δύσπιστους από εμάς αρχικά ότι οδηγεί κατευθείαν σε μια φθηνή, απαξιωμένη εκπαίδευση, με τελικό προορισμό την πλήρη ιδιωτικοποίησή της.

Πίσω ακόμα και από την πρόσφατη μεταρρυθμιστική ρητορική τους για το νέο Λύκειο, είτε αυτό είναι το Γενικό είτε είναι το Τεχνολογικό, ο στόχος τους είναι ο ίδιος, φθηνότερο εξεταστικό σύστημα, λιγότεροι μαθητές με γενική μόρφωση, εξαφάνιση της ενισχυτικής υποστηρικτικής διδασκαλίας, κατάργηση των δαπανηρών βιβλίων, εξαφάνιση της διδασκαλίας όπως την ξέραμε έως σήμερα μέσω της εξ αποστάσεως internet-ικής εκπαίδευσης.

Απαξίωση της γενικής μόρφωσης και αντικατάστασή της με χρηστικές δεξιότητες. Ο ρόλος που επιφυλάσσεται στους εκπαιδευτικούς προκειμένου να υλοποιηθούν αυτά τα σχέδια είναι ένας άβουλος ρόλος, ένας ρόλος υποταγής και εντολοδόχου. Η ρητορική για την αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού δεν συνοδεύεται από τα αναγκαία μέτρα στήριξης του έργου του μέσω της καθιέρωσης μιας ετήσιας ουσιαστικής επιμόρφωσης ούτε της επιστημονικής, εργασιακής και μισθολογικής αναβάθμισής του.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Εξοργιστικά συνδυάζεται τόσο με την οικονομική εξαθλίωσή του, όσο και με την υποταγή του από ένα όλο και περισσότερο κομματικό κράτος που δεν διστάζει να ανατρέψει συνθέσεις Υπηρεσιακών Συμβουλίων και να απονέμει θέσεις σχολικών συμβούλων σε όσους το υπηρέτησαν από διορισμένες θέσεις.

Συνδυάζεται επίσης από την ψυχολογική εξόντωσή του μέσω της υποχρεωτικής παραμονής του επί τριετία και διετία μακριά από την οικογένειά του, της αμφισβήτησης της μόνιμης εργασίας για τους νεοδιόριστους, της αβεβαιότητας και ανασφάλειας που καλλιεργείται για την ξαφνική μετακίνησή του από το ένα άκρο της Ελλάδος στο άλλο.

Περνά, τέλος, μέσω από τη στοχοποίηση των συνδικαλιστικών αγώνων και του συνδικάτου με τη βοήθεια των προθύμων ΜΜΕ, τα οποία ευθύνονται για την καλλιέργεια αρνητικών προτύπων, όπως η εκμετάλλευση, ο ανταγωνισμός, ο ατομικισμός, ο τζόγος και η εμπορευματοποίηση της κάθε αξίας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαστε σήμερα εδώ σε κρίσιμες στιγμές για τον τόπο προκειμένου να συναποφασίσουμε και να συνδιοργανώσουμε μια νέα προσπάθεια για την επόμενη συνδικαλιστική περίοδο, απαλλαγμένοι από τα λάθη μας στο παρελθόν.

Μπροστά σε όλα αυτά που έχουν αποφασιστεί και εφαρμόζονται προκλητικά και βίαια, μπροστά σε όλα αυτά που έχουν αποφασιστεί και ετοιμάζονται να εφαρμοστούν, μπροστά σε όλα αυτά που έχουν συμφωνήσει με την Τρόικα και δεν γνωρίζουμε αλλά ξέρουμε ότι είναι το ίδιο σκληρά και άδικα, δεν έχουμε άλλη επιλογή από αυτό που γράφει η σημαία της Ομοσπονδίας. Όλοι στους δρόμους. Η φωνή μας είναι η φωνή της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο. Συνεχίζεται η πανηγυρική συνεδρίαση με τους εκπροσώπους των κομμάτων. Καλούμε στο βήμα τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας Σωτήρη Γκλαβά, εκπαιδευτικό.

Σ. ΓΚΛΑΒΑΣ: Καλησπέρα συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Χαιρετίζω το 15ο Συνέδριο της συνδικαλιστικής μας οργάνωσης και εύχομαι καλή επιτυχία.

Από την εκπαίδευση κρίνεται την σήμερα η κατάσταση των λαών, διαβάζουμε σε ένα κείμενο του 19ου αιώνα. Η διατύπωση αυτή είναι σήμερα επίκαιρη όσο ποτέ αφού ζούμε μια ακόμα κρίση. Πρόκειται κυρίως για μια πολιτισμική κρίση, μια κρίση των ανθρωπιστικών αξιών σε όλο τον κόσμο εξαιτίας της μετατροπής της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης σε αξία, σε κυνήγι του «άμεσου», του «χρήσιμου» που επιβάλλει η παγκόσμια αγορά εργασίας στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας υπερεθνικότητας.

Οι «νέοι» προσανατολισμοί στην εκπαίδευση τείνουν να μετατρέψουν το σχολείο σε σχολείο που εκπαιδεύει τον πελάτη καταναλωτή, μιας ανταγωνιστικής αγοράς αντί για ένα σχολείο που διαπαιδαγωγεί τον πολίτη της πολιτικής κοινωνίας.

Οι οικονομικές αξίες εγκαθιδρύουν μια ηγεμονία που λειτουργεί ως αξιόπιστη απειλή στις αξίες, ιδεολογικού, πολιτικού τύπου, με επίκεντρο την ατομική ικανοποίηση και την ατομικότητα, θέτοντας σε αμφισβήτηση τη συλλογικότητα και τη σημασία της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ζώντας λοιπόν σήμερα στον τόπο μας στη δίνη μιας από τις δυσκολότερες οικονομικές κρίσεις, πιστεύω ότι η παιδεία και πάλι μπορεί να αποτελέσει το βασικό μοχλό για οποιασδήποτε μορφής ανάπτυξη, οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική, και αυτή η κρίση μπορεί να είναι και μια αφετηρία αφόρμησης.

Αυτές οι ραγδαίες κοινωνικοπολιτικές μεταβολές, κοινωνικοοικονομικές μεταβολές, που ακυρώνουν εν πολλοίς τις εθνικές λειτουργίες, επιβάλλουν να ξαναδούμε από την αρχή και το θέμα της εκπαίδευσής μας, αφού μια χώρα για να έχει προοπτική στο νέο παγκόσμιο οικονομικό και απόλυτα ανταγωνιστικό περιβάλλον οφείλει να θέτει ως πρώτη επιλογή την ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου και ποιοτικού συστήματος εκπαίδευσης.

Και ένα τέτοιο σύστημα δεν χτίζεται με εξωτερικές αλλαγές και με δομικές αλλαγές, αλλά με εσωτερικές. Φτάνουν πια οι «μεταρρυθμίσεις» που είναι τόσες όσες σχεδόν και οι αλληλοδιαδόχες κυβερνήσεις. Ξέρουμε ως εκπαιδευτικοί ότι δεν υπάρχουν προγραμματικές κυβερνητικές εξαγγελίες αλλά και δηλώσεις των εκάστοτε Υπουργών Παιδείας που να μην αναδεικνύουν την παιδεία ως ύψιστη προτεραιότητα, θεωρώντας αυτήν και τον πολιτισμό ως το σημαντικότερο εθνικό κεφάλαιο.

Ακολουθούν δεκάδες μεταρρυθμίσεις και αντιμεταρρυθμίσεις αλλά η παιδεία εξακολουθεί να παραμένει ο μεγάλος ασθενής, και τούτο γιατί πρόκειται για αποσπασματικά μέτρα που δεν αγκαλιάζουν όλες τις παραμέτρους και τους παράγοντες του συστήματος, γιατί δεν στηρίζονται σε κάποιον καθολικό, στρατηγικό, εκπαιδευτικό σχεδιασμό που να αναγνωρίζει εξ αρχής το συστημικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης και να λαμβάνει υπόψη του το συνεχή διάλογο του μέρους με το όλον, την οριζόντια επικοινωνία αλλά και τους κάθετους άξονες που διατρέχουν το εκπαιδευτικό σύστημα.

Σε όλες αυτές τις αλλαγές σχεδόν που κατά καιρούς επιχειρήθηκαν στο ελληνικό σχολείο, η βασικότερη παράμετρος, που είναι ο εκπαιδευτικός, σχεδόν ξεχάστηκε, όπως και αγνοήθηκαν οι προτάσεις των συνδικαλιστικών μας φορέων.

Αντίθετα, για όλα τα δεινά της εκπαίδευσης πολλές φορές στοχοποιείται ο εκπαιδευτικός, στον οποίο και χρεώνονται οι αποτυχημένες εκπαιδευτικές πολιτικές. Στην Ελλάδα ενώ είναι αναγκαία η μεταρρύθμιση όλων των παραμέτρων της εκπαίδευσης, οι εκτεταμένες διορθωτικές παρεμβάσεις με τη μορφή εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης συνήθως εστιάζουν στο Λύκειο και στον τρόπο πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ή έχουν ως στόχο την ακύρωση κάποιας προηγούμενης εκπαιδευτικής πολιτικής, παίρνοντας το χαρακτήρα της αντιμεταρρύθμισης.

Ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός συνδέεται άμεσα με τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της επιχειρούμενης ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής και της παρέμβασης του πολίτη. Αυτός ο σχεδιασμός είναι περισσότερο αναγκαίος από ποτέ όταν η εικόνα της ελληνικής εκπαίδευσης, υπό το πρίσμα των ευρωπαϊκών σημείων αναφοράς, παρουσιάζεται να επιδεινώνεται στο επίπεδο των βασικών δεξιοτήτων και να δυσκολεύεται να βελτιώσει βασικούς εκπαιδευτικούς δείκτες.

Εάν δεν βελτιώσουμε τα ποιοτικά στοιχεία του ελληνικού σχολείου, δεν πρόκειται να αποκτήσουμε ποτέ ένα αξιόπιστο σύστημα εκπαίδευσης που θα ανταποκρίνεται στα φλέγοντα ζητήματα του δημόσιου σχολείου. Το σχολείο για το οποίο αγωνιζόμαστε, πρέπει να είναι ανοιχτό στην κοινωνία, να συγκεντρώνει στους κόλπους του τον πλούτο της κοινωνίας, της επιστήμης, της τεχνολογίας της τέχνης τόσο σε τοπικό επίπεδο όσο και γενικότερα.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη διαδικασία αυτή είναι καθοριστικός, ένας ρόλος πολυσχιδής και πολυεπίπεδος. Είναι αυτονόητο ότι προκειμένου να ανταποκριθεί με επιτυχία στο ρόλο

του αυτό ο εκπαιδευτικός, οφείλει η πολιτεία να τον στηρίζει επιστημονικά, εργασιακά, μισθολογικά και συνταξιοδοτικά, θέματα τα οποία απασχολούν και το 15ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Η συνήθης «ρητορική» για την αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού δεν συνοδεύεται σχεδόν ποτέ από τα αναγκαία μέτρα στήριξης του έργου του. Με συγχωνεύσεις σχολείων, με καθαρά οικονομικά κριτήρια, με λιγότερους μαθητές γενικά μορφωμένους, με υποβαθμισμένη τεχνική εκπαίδευση, με την κατάργηση βιβλίων και μάλιστα «δαπανηρών», όπως ανέφερε, σε εισαγωγικά, προηγουμένως ο Πρόεδρος, αλλά και με έλλειψη κάθε προσπάθειας αντιμετώπισης της μεγάλης σχολικής διαρροής και της σχολικής αποτυχίας που πλήττει τα χαμηλά κοινωνικά και οικονομικά στρώματα, καθώς και με ολοένα μειούμενη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης δεν επιτυγχάνεται η ποιοτική ενίσχυση ενός κοινωνικού αγαθού όπως είναι αυτό της εκπαίδευσης.

Οι σκοποί λοιπόν της εκπαίδευσης δεν μπορούν να είναι άλλοι από τους σκοπούς της κοινωνίας. Η μετάδοση πολιτισμικών αξιών και κοινωνικών ρόλων και η απόκτηση ενός διευρυμένου αντιληπτικού πεδίου ίσως αποτελεί το σημαντικότερο δείκτη εκσυγχρονισμού του εκπαιδευτικού συστήματος και ανταπόκρισης της κοινωνίας στο αίτημα για μια αναπτυξιακή σημασιοδότηση της δημοκρατίας, παράλληλα με το βαθμό εμπλοκής των εκπαιδευτικών αλλά των γονέων και της τοπικής κοινωνίας όχι μόνο στην εφαρμογή αλλά στη διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Δεν χρειαζόμαστε «παθητικούς» και «ευέλκτους» εργαζόμενους, αλλά ανθρώπους με ανθρωπιστική κουλτούρα, συστατικό στοιχείο της δημοκρατικής εκπαίδευσης, ανθρώπους με πρακτικό και λειτουργικό μυαλό.

Επιδίωξή μας πρέπει να είναι η πλήρης ολοκλήρωση, τελειοποίηση του ατόμου και ως πολίτη αλλά και μέσα από κλασική παιδεία, αφού η κλασική γνώση επιτρέπει στο άτομο να γνωρίσει τον εαυτό του και τον κόσμο. Αντίθετα, αν ενστερνιστούμε την ιδέα της προσαρμογής του σχολείου σε κανόνες ανταγωνισμού στο όνομα μιας διοικητικής αυτονομίας, δεν απέχουμε πολύ από το σχολείο – επιχείρηση.

Κλείνοντας, θα έλεγα ότι η βιωσιμότητα του δημοκρατικού πολιτεύματος και του δημοκρατικού ήθους προϋποθέτει μια εκπαίδευση που δεν έχει σκοπό απλώς το ζην, αλλά το ευ ζην με πολιτική επάρκεια και αίσθηση της κοινότητας. Αυτό που τελικά χρειαζόμαστε συνάδελφοι είναι μια παιδεία ψυχής. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Στη συνέχεια το λόγο έχει ο Γιάννης Πρωτούλης, Βουλευτής, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ.

Γ. ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος χαιρετίζουμε τις εργασίες του Συνεδρίου σας και με τη δυνατότητα που μας δίνετε, θέλουμε να συμβάλουμε στον προβληματισμό σας, που γνωρίζουμε ότι αυτή την περίοδο είναι οξυμμένος.

Βρίσκεται σε εξέλιξη ένας άγριος, πολύμορφος εκβιασμός με στόχο να υποταχθεί ο λαός, με στόχο να συναινέσει ο λαός στην πιο βάρβαρη επίθεση που γνώρισε στα δικαιώματά του. Ποιος είναι αυτός ο εκβιασμός; Ή τα μέτρα περνάνε ή κόβονται μισθοί και συντάξεις. Ή τα μέτρα περνάνε ή κλείνουν νοσοκομεία. Ή τα μέτρα περνάνε ή κλείνουν τα σχολεία. Αυτόν τον εκβιασμό τον ξαναέκαναν.

Και εμείς σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας λέμε να μην περάσει κανένας εκβιασμός, να ακυρωθεί ο εκβιασμός στην πράξη, στον αγώνα, με πρώτη απάντηση τη μαζική συμμετοχή στη 48ωρη πανεργατική απεργία.

Καμία συναίνεση δεν πρέπει να περάσει γιατί οι εκβιασμοί δεν πρόκειται να σταματήσουν. Εκβιασμός και σφαγή, σφαγή και εκβιασμός, αυτή είναι η τακτική της κυβέρνησης και θα τη συνεχίσει. Αλήθεια, σε τι να συναινέσει ο κόσμος της δουλειάς; Να συναινέσει στο να διαλέξει το σκοινί που θα τον κρεμάσουν; Και από αυτή την άποψη είναι ώρα ευθύνης.

Το κουβεντολόι για το χρέος είναι κατά την άποψή μας και τη θέση μας αποπροσανατολισμός και όσοι παίζουν σ' αυτό το παιχνίδι έχουν στόχο είτε να σωθεί η αστική τάξη και το σύστημά της είτε να σωθούν τμήματα εταιρειών, μονοπωλίων, τραπεζών έναντι άλλων τμημάτων, γιατί ο λαός ήδη χρεοκοπεί και υποφέρει και τα μέτρα ήδη πτωχεύουν το λαό.

Τα χρέη είναι οι επιδοτήσεις, οι εισφοροαπαλλαγές, τα θαλασσοδάνεια, οι φοροαπαλλαγές, όλη αυτή η πολύμορφη στήριξη των καπιταλιστών που κάνουν όλα τα κράτη. Δεν μπορεί και δεν πρέπει ο λαός να πληρώσει με τη ζωή της οικογένειάς τους.

Κατά τη γνώμη μας είναι όλο παράνομο και δεν χωρίζεται σε νόμιμο και μη, και όσοι το χωρίζουν, είναι οι ίδιοι που βάφτιζαν και την Ευρωπαϊκή Ένωση «Ευρώπη των λαών», που βάφτιζαν και τη Συνθήκη του Μάαστριχτ «Συνθήκη για την ένωση των λαών».

Στο όνομα του χρέους δεν θα αφήσουν τίποτα όρθιο, για να σωθεί η πλουτοκρατία από την πιο βαθιά της κρίση μέχρι σήμερα, και τα δανεικά που παίρνουν δεν πάνε ούτε για τα σχολεία ούτε για τα νοσοκομεία ούτε για τα παιδιά του λαού. Τα δανεικά που παίρνουν πάνε στις τράπεζες, στους πιστωτές, τους εφοπλιστές, στους βιομήχανους, στους μεγαλεμπόρους. Αυτά, δηλαδή τα σχολεία και τα νοσοκομεία, τα κλείνουν και τα συγχωνεύουν.

Φίλες και φίλοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και προειδοποίησε και προειδοποιεί ότι πρέπει τώρα να αλλάξει ρότα η χώρα. Και επειδή η χώρα είναι κυρίως οι άνθρωποι της, ο λαός της, γι' αυτό λέμε ότι προϋπόθεση είναι να αλλάξει πολιτική ρότα η πλειοψηφία του λαού.

Σήμερα δεν μπορεί να αποφύγει κανείς κρίσιμα ερωτήματα. Υπάρχει μέλλον για τη νεολαία, υπάρχει μέλλον για τον κόσμο της δουλειάς, με το δρόμο ανάπτυξης που για χρόνια ακολουθείται και όλα αυτά τα χρόνια παρουσιάζεται σαν μονόδρομος;

Υπάρχει μέλλον μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Θα μπορεί να μορφωθεί το παιδί του εργαζόμενου σε ένα σχολείο που θα αδειάζει τις τσέπες των γονιών και τα μυαλά των παιδιών; Θα μπορεί να βρει δουλειά; Πώς θα δουλεύει; Πώς θα αμείβεται;

Για χρόνια μιλούσαν για τη γενιά των 700 ευρώ. Τώρα αυτή η γενιά με το μεσοπρόθεσμο έρχεται και γίνεται γενιά των 500 ευρώ επίσημα μέχρι τα 25 χρόνια. Το ίδιο το σχολείο το προσαρμόζουν στο νέο εργασιακό μοντέλο του εργάτη λάστιχο, που θα αλλάζει δεκάδες δουλειές στον εργασιακό του βίο, χωρίς σταθερό ωράριο και δικαιώματα, προσαρμόσιμο και ανταγωνιστικό.

Σε αυτό το σχολείο που φτιάχνουν, δεν έχουν θέση εκπαιδευτικοί με δικαιώματα, δεν έχουν θέση εκπαιδευτικοί με γνώμη που να μπορούν να τη λένε, να διδάσκουν αλήθειες, να

φωτίζουν μυαλά, να πολεμούν το άδικο. Θέλουν εκπαιδευτικούς γι' αυτό το σχολείο πειθήνιους, καλουπωμένους, να συμπληρώνουν ό,τι άφησε ο υπολογιστής. Τέτοιους εκπαιδευτικούς θέλουν.

Επόμενα το κρίσιμο ερώτημα είναι: με τα μονοπώλια ή το λαό; Με τους εργάτες ή το κεφάλαιο; Το πιο κρίσιμο ερώτημα είναι: αστική ή εργατική λαϊκή εξουσία; Εμείς φίλες και φίλοι δίνουμε αγώνα για να αλλάξει ο συσχετισμός παντού, και τον δίνουμε αυτόν τον αγώνα γιατί γνωρίζουμε, και το λέμε, και ότι οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, η ΑΔΕΔΥ, η ΓΣΕΕ, δεν είναι άμοιρες ευθυνών.

Υπήρξαν για δεκαετίες ομοτράπεζοι των καπιταλιστικών και άλλων ευρωπαϊκών επιτελείων. Την επίθεση που ζούμε την έχουν συνδιαμορφώσει σ' αυτά τα επιτελεία με τη γνώμη τους, τη στήριξη και την έγκρισή τους. Και κανένας επίσης δεν θέλουμε να πιστέψει όλη αυτή την περιβόητη αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού, την πολιτική εναλλαγή, τα κόλπα, τις κυβερνήσεις συνεργασιών που τις έχουν έτοιμες, τα έχουν συμφωνήσει, τα έχουν μοιράσει, αλλά πρέπει να τα αποδεχθεί και ο κόσμος.

Παίρνουν τα μέτρα τους για το χτύπημα του κινήματος από τώρα. Και δεν μένουν μόνο στα λόγια και στην επίδραση της συνείδησης. Κάνουν προσπάθεια να χτυπήσουν και το κίνημα άμεσα.

Θεωρούμε φίλες και φίλοι ότι είναι πολύ βαθιά αντιδραστικό το σύνθημα «Έξω τα κόμματα και έξω τα συνδικάτα από το κίνημα». Θεωρούμε ότι είναι πολύ βαθιά αντιδραστικό και όσοι το αναπαράγουν, αν δεν είναι αφελείς ή πολύ γνωστοί τυχοδιώκτες, είναι επικίνδυνοι για το κίνημα. Γιατί; Γιατί θέλουν ένα κίνημα του χεριού τους, ένα κίνημα που να το φουσκώνουν και να το ξεφουσκώνουν όποτε θέλουν, κίνημα που την ημέρα και την ώρα της διαδήλωσης, τα αιτήματα, τις μορφές πάλης να τα καθορίζει απευθείας η αστική τάξη με τις εφημερίδες, τα κανάλια, τις ιστοσελίδες, τους ανθρώπους της.

Κίνημα θέλουν που να το χρησιμοποιούν για πολιτικές αλλαγές προς το αντιδραστικότερο και μεταμφιέσεις του πολιτικού προσωπικού, αλλά και χτύπημα, ευθύ χτύπημα του δικαιώματος της συνδικαλιστικής δράσης, ιδιαίτερα σε χώρους κάτεργα όπου με πολύ ιδρώτα και αίμα φτιάχεται και στήνεται ένα Σωματείο.

Δεν υπάρχουν ριζικές αλλαγές. Δεν υπάρχει ανώδυνες αλλαγές μέσα στα όρια του συστήματος χωρίς σύγκρουση για την ανατροπή του. Η γνώμη μας είναι ότι όσο κυριαρχεί ο φόβος και η μοιρολατρία, η ατομική λύση έστω και προσωρινή, η συνήθεια του συμβιβασμού με το εφικτό, κόντρα στις πραγματικές δυνατότητες για να ζούμε καλύτερα, τα πράγματα θα γίνονται χειρότερα.

Εμείς μ' αυτόν τον προσανατολισμό φίλες και φίλοι δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για να οργανώσουμε αγώνες, μάχες, να πάρουμε μέρος στους αγώνες που γίνονται. Ξέρουμε ότι όλες οι μάχες δεν κερδίζονται, αλλά από τέτοιους αγώνες μαθαίνεις, μαθαίνεις και από την ήττα. Αποκτούν οι εργαζόμενοι πολιτική πείρα, χειραφετούνται, ριζοσπαστικοποιούνται συνειδήσεις.

Το κίνημά σας, το δικό σας κίνημα, έχει πείρα και από δυναμικούς αγώνες, δυναμικούς αγώνες στη μορφή, που όμως αξιοποιήθηκαν για την κυβερνητική εναλλαγή, την άνοδο της σοσιαλδημοκρατίας.

Στις μέρες μας υπάρχει και το ανάποδο παράδειγμα στην Ισπανία, με το γνωστό κίνημα των αγανακτισμένων όπου αξιοποιήθηκε για την άνοδο της κεντροδεξιάς. Εμείς θέλουμε κίνημα που να απεγκλωβίζει από την αστική διαχείριση και τα κόμματά της.

Σήμερα φίλες και φίλοι η όξυνση των αντιθέσεων και η ίδια η οικονομική καπιταλιστική κρίση, ανεξάρτητα από τις αντιφατικές συνέπειες που μπορεί να έχει στις συνειδήσεις, έχει κάνει πιο ώριμο από ποτέ το αίτημα για την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, για τη λειτουργία τους με κεντρικό πανεθνικό σχεδιασμό κάτω από τον εργατικό έλεγχο.

Θεωρούμε ότι μόνο έτσι μπορεί να λυθεί, και έτσι μόνο μπορεί να λυθεί, το πρόβλημα της ανεργίας που ιδιαίτερα σήμερα ξεπερνά το ένα εκατομμύριο επίσημα ανέργους. Μπορεί να λυθεί όλοι οι εργαζόμενοι να έχουν μόνιμη και σταθερή δουλειά, ζωή με δικαιώματα, μόρφωση για όλα τα παιδιά του λαού χωρίς ταξικούς φραγμούς. Εργατική λαϊκή εξουσία και αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς.

Αυτή είναι η ουσία της διεξόδου που καλεί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το λαό να βαδίζει. Γνωρίζουμε ότι είναι δύσκολος αυτός ο δρόμος, είναι όμως ο δρόμος που οδηγεί προς τον ήλιο. Είναι ο δρόμος που οδηγεί προς το δίκαιο. Είναι ο δρόμος του σοσιαλισμού

και αυτός είναι ο φάρος της δράσης μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε και εμείς. Το λόγο έχει ο Λαφαζάνης Παναγιώτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Π. ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Φίλες και φίλοι, αγαπητοί Σύεδροι του 15ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Ελλάδας, είναι μέρους του ΣΥΡΙΖΑ απευθύνουμε ένα θερμό, αγωνιστικό χαιρετισμό στη σημερινή εκδήλωσή σας, η οποία εγκαινιάζει ένα ιστορικό Συνέδριο σε μια ιστορική στιγμή για τη χώρα.

Νομίζουμε ότι όλοι και όλες σας έχετε αίσθηση, απόλυτη αίσθηση και συνείδηση των περιστάσεων που διανύουμε. Η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός αυτή την ώρα κατά τη γνώμη μας, νομίζω ότι είναι κοινός τόπος, περνάει ίσως τις κρισιμότερες στιγμές από τη γέννησή της ως κράτος.

Αυτή την ώρα κυβέρνηση και Τρόικα, μαζί με το αστικό κατεστημένο, οδηγούν κυριολεκτικά μια χώρα και ένα λαό στο σφαγείο. Οδηγούν μια χώρα και ένα λαό στην καταστροφή, μια χώρα και ένα λαό σε ένα πραγματικό οικονομικό και κοινωνικό ολοκαύτωμα.

Η εβδομάδα που έρχεται, ξεκινάει με διαδικασίες εξπρές κατά παράβαση του κανονισμού της Βουλής και του Συντάγματος, μια διαδικασία για να εγκρίνουν άρον άρον το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα – έκτρωμα και τον εφαρμοστικό νόμο, ο οποίος ξεκινάει αυτή την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Πιστεύουμε ότι μπορούμε να αντιδράσουμε. Οι μεγάλες κινητοποιήσεις που ξεκινάνε από τη Δευτέρα τόσο από τα συνδικάτα όσο και από τις πλατείες, μπορούν να είναι μία φωνή η οποία μπορεί να ανακόψει το δρόμο της κυβέρνησης να περάσει από τη Βουλή αυτό το έκτρωμα.

Έχει τη δυνατότητα ο λαός με την ειρηνική, δημοκρατική, πάνδημη συμμετοχή του, με τις εκατοντάδες χιλιάδες έξω από τη Βουλή, σε μια ειρηνική περικύκλωσή της, να παίξει το ρόλο του ώστε να ματαιωθεί η ψήφιση του εκτρώματος. Αλλά κι αν δεν ματαιωθεί, κι αν

βρεθούν οι 151, οι οποίοι θα επικυρώσουν αυτό το έκτρωμα καταστροφής της χώρας, αυτός ο αγώνας δεν θα είναι χαμένος διότι μπορεί να ανοίξει το δρόμο στο αμέσως επόμενο διάστημα για μια μεγάλη προοδευτική ανατροπή στη χώρα.

Ο δρόμος που ακολουθείται σήμερα από κυβέρνηση, Τρόικα και αστικό πολιτικό κατεστημένο, δεν είναι μονόδρομος και δεν είναι μοιραίος. Αυτή την ώρα όλη η Ελλάδα, απ' άκρου εις άκρον και ιδιαίτερα οι πλατείες, οι πολίτες που ενεργοποιούνται και δραστηριοποιούνται, διατρανώνουν ένα μεγάλο σύνθημα και αίτημα: «Δεν χρωστάμε - Δεν πουλάμε - Δεν πληρώνουμε».

Αυτό το αίτημα δεν είναι μια λαϊκίστικη δημαγωγία όπως θέλουν να μας πουν οι ισχυροί τόσο στη χώρα μας όσο και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικότερα. Δεν είναι μια λαϊκίστικη κραυγή. Είναι ένα ώριμο, απόλυτα ρεαλιστικό αίτημα και διεκδίκηση που μπορεί να πραγματοποιηθεί και να υλοποιηθεί και να ανοίξει το δρόμο σε μια καινούργια προοδευτική προοπτική για τη χώρα μας με ελπίδα και ανθρωπιά.

Και το λέμε αυτό διότι το χρέος πάνω στο οποίο στηρίζουν όλα αυτά τα μνημονιακά, κατεδαφιστικά προγράμματα, όχι μόνο είναι άδικο, όχι μόνο είναι ένα βαθύτατα ταξικό χρέος, ένα χρέος που δεν το αναγνωρίζουμε και δεν πρέπει να το αναγνωρίσει κανένας Έλληνας πολίτης, αλλά και αυτό το χρέος δεν μπορεί να αποπληρωθεί χωρίς πρώτα να εξοντωθεί η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός.

Άρα η διαγραφή του χρέους, ή τουλάχιστον του μεγαλύτερου μέρους του, αποτελεί μια πραγματική αφετηρία για να ανοίξουμε καινούργιους δρόμους. Η διαγραφή του δημόσιου χρέους, η ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους, η εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, μια νέα πορεία παραγωγικής, αναπτυξιακής, κοινωνικής και οικολογικής συγκρότησης της χώρας είναι ο δρόμος τον οποίο υποδεικνύει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ σε σύγκρουση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σύγκρουση με τους κυρίαρχους της παγκοσμιοποίησης.

Και αυτός ο δρόμος είναι αυτό που θα ακολουθήσει η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός το επόμενο διάστημα, διότι δεν υπάρχει άλλη οδός για να επιβιώσει αυτή η χώρα, να επιβιώσει ο ελληνικός λαός, να επιβιώσει η ελληνική νεολαία, και νομίζουμε ότι αυτό το ζείτε πρώτα απ' όλα εσείς μέσα από την εκπαίδευση, η οποία διαρκώς υποβαθμίζεται, διαλύεται, αποσυντίθεται.

Γίνεται μία εκπαίδευση η οποία παραδίδεται άμεσα και έμμεσα στο ιδιωτικό εμπόριο. Γίνεται μία εκπαίδευση με τον καθηγητή και τον δάσκαλο σε πλήρη υποβάθμιση και εξόντωση, μια εκπαίδευση με τους μαθητές σε πρόγραμμα ειδικευσης χωρίς ανθρωπιστικό και ευρύτερο μορφωσιακό περιεχόμενο, εκπαιδευτικό περιεχόμενο.

Μια εκπαίδευση δηλαδή η οποία δεν θα υπηρετεί με δυο λόγια αυτόν τον τόπο και αυτό το λαό, αλλά θα υπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τα ιδιοτελή συμφέροντα για μια παιδεία υποβαθμισμένη η οποία θα δείχνει το δρόμο στη μόρφωση για λίγους, από λίγους και με πολλά λεφτά.

Τασσόμαστε, όπως ξέρετε, υπέρ της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης, μιας αναβαθμισμένης δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης η οποία σήμερα είναι όσο ποτέ αναγκαία απέναντι στη μνημονιακή λεηλασία.

Είμαστε υπέρ ενός διαφορετικού σχολείου – όχι του σημερινού – ενιαίου σχολείου θεωρίας και πράξης. Με αναβαθμισμένο το ρόλο του καθηγητή. Με αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς και αμοιβής. Με μαθητές οι οποίοι θα παίρνουν μόρφωση πραγματική και καλλιέργεια και θα έχουν προοπτική απασχόλησης.

Ένα σχολείο το οποίο θα λειτουργεί για μια καινούργια Ελλάδα, της προοδευτικής, παραγωγικής, αναπτυξιακής, κοινωνικής και οικολογικής ανασυγκρότησης και προοπτικής. Μια καινούργια Ελλάδα της προόδου και του σοσιαλισμού.

Η ΟΛΜΕ έχει μεγάλη ιστορία, τη γνωρίζουν οι παλαιότεροι, εσείς τη γνωρίζετε καλύτερα. Την γνωρίζει όλος ο ελληνικός λαός. Είναι μια Ομοσπονδία με μεγάλους αγώνες, με μεγάλο κύρος θα έλεγα στην ελληνική κοινωνία, μια Ομοσπονδία που έχει βγάλει αγωνιστές με τεράστιες θυσίες για το καλό των εκπαιδευτικών της παιδείας και του ελληνικού λαού και σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή αυτή η Ομοσπονδία πρέπει να σταθεί πρωτοπόρα για να ανοίξει καινούργιους δρόμους ο ελληνικός λαός, ένα δρόμο χωρίς την Τρόικα, χωρίς το μνημόνιο, χωρίς το χρέος, ένα δρόμο καινούργιο, προοδευτικό και σοσιαλιστικό.

Πιστεύουμε ότι η ΟΛΜΕ με το Συνέδριό της μπορεί να συμβάλει σ' αυτό το μεγάλο παλλαϊκό, αγωνιστικό, προοδευτικό, λαϊκό μέτωπο, με ταξικά χαρακτηριστικά, ταξική κατεύθυνση που χρειάζεται αυτή τη στιγμή η χώρα μας για μια μεγάλη προοδευτική

ανατροπή.

Εμείς από την πλευρά μας θα συμβάλλουμε σε αυτή την κατεύθυνση και θέλουμε να πούμε ότι θα συμβάλλουμε και από μια άλλη σκοπιά που ακόμα περισσότερο έχει ανάγκη πολιτικά η χώρα μας. Αυτή τη στιγμή, το έχουμε διακηρύξει πολλές φορές, το επαναλαμβάνω και από αυτό το βήμα, ο τόπος χρειάζεται μια πολύ μεγάλη, ισχυρή, συμπαραταγμένη Αριστερά με ριζοσπαστικό περιεχόμενο, με ριζοσπαστικές θέσεις και ριζοσπαστική προοπτική.

Μια Αριστερά που θα σταθεί στην πρώτη γραμμή για ένα ενιαίο ταξικό μέτωπο των εργαζομένων και του ελληνικού λαού. Μια Αριστερά που θα παίξει ένα σημαντικό ρόλο όχι σε αντιπαράθεση με τους πολίτες που δραστηριοποιούνται, αλλά για να συμβάλει στον προσανατολισμό, το θετικό προσανατολισμό των αγώνων τους για μια μεγάλη προοδευτική και σοσιαλιστική ανατροπή.

Οι αριστερές δυνάμεις μπορεί να έχουν διαφορές και έχουν διαφορές, αλλά μεταξύ τους δεν έχουν κατά τη γνώμη μας μόνο διαφορές. Ιδιαίτερα σε αυτή τη συγκυρία υπάρχουν πάρα πολλά τα κοινά που τους ενώνουν και πάρα πολλά αυτά που τις υποχρεώνουν να συγκλίνουν μέσα στην κρίση και την επίθεση του κεφαλαίου.

Από αυτή τη σκοπιά λοιπόν πιστεύουμε ότι ένας καινούργιος δρόμος συμπόρευσης, κοινής δράσης, συνεργασίας και συμπαρατάξης των αριστερών δυνάμεων θα είναι μια μεγάλη ελπίδα για τον τόπο. Σ' αυτή την κατεύθυνση θα εργαστεί ο ΣΥΡΙΖΑ με όλες του τις δυνάμεις. Σας ευχαριστώ. Καλή επιτυχία στο Συνέδριό σας και ό,τι καλύτερο για σας και τα παιδιά σας και για τον τόπο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Συνεχίζουμε με τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ, αν έχει έρθει. Προχωράμε με τον Ευστάθιο Σταθόπουλο, εκπρόσωπο της ΠΟΣΔΕΠ. Η ΠΟΣΔΕΠ είναι η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού των Πανεπιστημίων.

ΕΥ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ: Αξιότιμοι κύριοι Σύεδροι, εκ μέρους της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού των Πανεπιστημίων, αγαπητοί συνάδελφοι με την ευρύτερη έννοια, γιατί όλοι μας στο χώρο της εκπαίδευσης δρούμε, ζούμε σε ένα πρωτόγνωρο κλίμα όπου εκ των άλλων και η κοινωνία μας αλλά και ειδικότερα

ο χώρος στον οποίο δουλεύουμε και δραστηριοποιούμαστε, δέχεται πάρα πολύ μεγάλη επίθεση.

Όσον αφορά τα Πανεπιστήμια, δεν είναι μόνο η χρηματοδότηση η οποία μειώνεται συνεχώς, δεν είναι μόνο η απαξίωση την οποία δέχονται, αλλά δέχονται και μεγάλη θεσμική επίθεση και αυτό δημιουργεί τεράστια προβλήματα.

Στις καταστάσεις που ζούμε, νομίζουμε ότι οι συναινέσεις και οι συνεργασίες είναι το ζητούμενο. Εμείς από τη μεριά μας στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχουμε κάνει πράξη τη συνέντευξη με τις άλλες Ομοσπονδίες του χώρου μας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δηλαδή των συναδέλφων μας των ΤΕΙ και της Ομοσπονδίας των Ελλήνων Ερευνητών. Νομίζουμε ότι σε όλο το χώρο της εκπαίδευσης χρειάζονται συναινέσεις και συνεργασίες και συνέργειες.

Καλή επιτυχία στο Συνέδριό σας, καλή δύναμη. Θα δούμε με μεγάλο ενδιαφέρον τα αποτελέσματα του Συνεδρίου σας και ελπίζουμε σε κοινές δράσεις. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε και εμείς. Το λόγο στη συνέχεια έχει ο Δημήτρης Κάζαγλης, εκπρόσωπος της ΟΙΕΛΕ.

Δ. ΚΑΖΑΓΛΗΣ: Συνάδελφοι καλησπέρα. Η Ομοσπονδία των Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδος χαιρετίζει το Συνέδριό σας και προσβλέπει στη συνεργασία όλων των εκπαιδευτικών της χώρας μας που συναντήσουν στο ενιαίο εκπαιδευτικό σύστημα όπως προβλέπει το άρθρο 16 του Συντάγματός μας.

Οι έκτακτες συνθήκες της κρίσης, που δοκιμάζουν όλους τους εργαζόμενους της χώρας και τους εκπαιδευτικούς, μόνο από τις δυνάμεις της ελεύθερης αγοράς μπορούν να εκληφθούν ως ευκαιρία, ευκαιρία για την άλωση του εκπαιδευτικού χώρου και την εκχώρησή του στα κερδοσκοπικά κεφάλαια που κατά τον Τζέρεμι Ρίφκιν είναι η προτεραιότητα του νεοφιλελευθερισμού στον 21ο αιώνα.

Η ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης άρχισε από τα ιδιωτικά σχολεία. Εκεί είναι που

βάλλονται δοκιμαστικά και πειραματικά τόσο οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών όσο και η κοινωνική ευθύνη για την εκπαιδευτική διαδικασία που εκφράζεται μέσα από την κρατική εποπτεία.

Το φροντιστηριοποιημένο σχολείο, το πρατήριο εκπαιδευτικών υπηρεσιών είναι το υπόδειγμα που προβάλλει η οικονομία της αγοράς. Το δημοκρατικό σχολείο της κοινωνικής ευθύνης είναι αυτό που έχει ανάγκη η κοινωνία των πολιτών.

Σήμερα παλεύουμε να κρατήσουμε τον ανθρώπινο και δημοκρατικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης μέσα στα σχολεία μας, παρ' όλο που απέναντί μας έχουμε πλέον και την εκτελεστική εξουσία. Οι περιστάσεις απαιτούν άθροιση δυνάμεων για να αντισταθούμε στη νεοφιλελεύθερη λαιλαπα των οικονομικών συμφερόντων.

Εάν δεν προβάλλουμε αποτελεσματική αντίσταση, τότε μετά το ιδιωτικό σχολείο ακολουθεί η σειρά του δημόσιου σχολείου, για να εκχωρηθεί ως φιλέτο στην ιδιωτικοποίηση. Με τις σκέψεις αυτές, που εύχομαι να απασχολήσουν συστηματικότερα τον προβληματισμό που θα αναπτυχθεί στο Συνέδριό σας, σας μεταφέρω τις ευχές του Προέδρου και όλου του Δ.Σ. της ΟΙΕΛΕ για την επιτυχία των εργασιών σας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε.

«Έγκριση οικονομικού προϋπολογισμού»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ενδιάμεσα να πάμε σε μία ψηφοφορία που μας έχει μείνει γιατί το Προεδρείο βλέπει ότι στο Σώμα είναι επάνω από το 50% των αντιπροσώπων. Είναι η έγκριση του οικονομικού προϋπολογισμού με τη μείωση της συνδρομής στα 15 €. Συνάδελφοι, απευθείας ψηφοφορία. Πόσοι είναι υπέρ της έγκρισης του προϋπολογισμού;

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Διεξάγεται ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πόσοι είναι κατά; Πόσοι είναι λευκό; Εγκρίνεται συνάδελφοι ο νέος προϋπολογισμός.

Εγκρίνεται ο οικονομικός προϋπολογισμός

με τη μείωση της συνδρομής στα 15 €

Συνεχίζουμε αυτή τη στιγμή με τις ξένες οργανώσεις και καλούμε στο βήμα πρώτα τον εκπρόσωπο της Πορτογαλικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών, Γενικό Γραμματέα Mario Noqueira, γιατί ήταν και πέρυσι στην αντίστοιχη διαδικασία της μετασυνεδριακής. Ο συνάδελφος να λάβει το λόγο.

ΜΕΛΟΣ: Έχουμε βάλει ένα αίτημα να μην έρθει η ETUCE στο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μέχρι στιγμής δεν τον έχουμε συνάδελφε εδώ πέρα.

ΜΕΛΟΣ: Προειδοποιήσαμε ότι δεν δεχόμαστε την ETUCE για επισκέψεις στην Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, συνεχίζουμε με τον Mario Noqueira. Ενημερωτικά, δεν έχουμε εκπρόσωπο της ETUCE αυτή τη στιγμή εδώ. Έχουμε εκπροσώπους των Ομοσπονδιών ξένων χωρών.

(Ακούγονται συνθήματα)

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

ΜΕΛΟΣ: Ποια είναι η ETUCE; Είναι μόνο κατά όνομα συνδικάτο. Στην πραγματικότητα είναι δημιούργημα και όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου. Στήθηκε για να χειραγωγείται ο προσανατολισμός του εκπαιδευτικού κινήματος στις χώρες της Ε.Ε. Καλωσορίζουμε τον συνάδελφο που ήρθε αλλά μόνο ως φυσικό πρόσωπο. Η πολιτική η οποία εκπροσωπεί και φέρνει στο όνομα της ETUCE δεν μας εκφράζει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, συνάδελφοι, ευχαριστούμε και συνεχίζουμε.

(Ακούγονται συνθήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Διακόπτεται το Συνέδριο για δέκα λεπτά συνάδελφοι.

ΔΙΑΚΟΠΗ

ΜΕΛΟΣ: Ο Πορτογάλος εκπρόσωπος έκανε μία πρόταση και λέει: να χαιρετίσω ως εκπρόσωπος της Πορτογαλικής Ομοσπονδίας και όχι ως ETUCE. Καλοδεχούμενος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, κατεβάστε το πανό για να ξεκινήσουμε. Συνάδελφοι, συνεχίζεται το Συνέδριο.

ΜΕΛΟΣ: Θεωρούμε ότι μπορούμε να συνεχίσουμε μετά και τις διευκρινίσεις ότι δεν θα χαιρετίσει ως ETUCE, αλλά ως Ομοσπονδία Πορτογαλική.

(Ακούγονται συνθήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Κοτσιφάκης έχει το λόγο.

Θ. ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ: Μια διευκρίνιση απαραίτητη συνάδελφοι. Έχουμε καλέσει εθνικές Ομοσπονδίες της Ευρώπης Εκπαιδευτικών. Τη FENPROF από την Πορτογαλία, που τυχαίνει να είναι και αριστερή Ομοσπονδία, τη FECO από την Ισπανία και την «EFO» από τη Γαλλία και βεβαίως τους συναδέλφους της «...» από την Κύπρο. Κάθε άλλη ερμηνεία, αν δεν είναι παρεξήγηση, δεν θέλω να πω τη λέξη. Ευχαριστώ.

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, το λόγο έχει ο συνάδελφος Mario Noqueira,

M. NOQUEIRA: Φίλοι, σύντροφοι και συνάδελφοι της ΟΛΜΕ, αν το να βρίσκομαι με φίλους όποτε είναι δυνατόν είναι καθημερινή μου επιθυμία, το να βρίσκομαι με φίλους σε στιγμές που είναι για όλους μας στιγμές ύψιστης δυσκολίας, γίνεται ακόμα πιο σημαντικό καθότι έτσι γίνονται δυνατότεροι οι δεσμοί αλληλεγγύης και ιδιαίτερα σ' αυτή την περίπτωση που υπάρχουν κοινές δυσκολίες και προβλήματα, όπως ξέρουν καλά και ο λαός σας και ο δικός μας, καθώς έχουμε γίνει στόχος των ίδιων πιέσεων, της ίδιας πολιτικής και των ίδιων τιμωριών.

Το να ανταλλάσσουμε πληροφορίες, να μοιραζόμαστε εμπειρίες και να στηρίζουμε ο ένας τον άλλον με αλληλεγγύη σε κάθε στιγμή όπως αυτή, είναι πάρα πολύ σημαντικό καθώς οι καιροί είναι πολύ δύσκολοι και σύνθετοι. Η επίθεση που έχει εξαπολυθεί ενάντια στους Ευρωπαίους εργαζομένους είναι πολύ βίαιη και οι επιπτώσεις της γίνονται ιδιαίτερα αισθητές στις χώρες όπου η οικονομία είναι πιο εύθραυστη, γι' αυτό και αυτές οι χώρες γίνονται θύματα της απληστίας του διεθνούς κεφαλαίου, το οποίο συναντά στην Ευρώπη του σήμερα, που γίνεται ολοένα και λιγότερο κοινωνική, ένα χώρο που ευνοεί την ανάπτυξη της νεοφιλελεύθερης πολιτικής του.

Αυτό που συμβαίνει στην Πορτογαλία με τους καθηγητές και με το δημόσιο σχολείο δεν είναι σημερινό φαινόμενο, αλλά άρχισε να παίρνει μορφή πολλά χρόνια πριν. Χωρίς διαπραγματεύσεις οι προαγωγές των καθηγητών, όπως και όλων των δημοσίων υπαλλήλων, διακόπηκαν μεταξύ του 2005 και 2008. Οι μισθοί πάγωσαν για χρόνια και εφαρμόστηκε χωρίς δυνατότητα διαπραγμάτευσης η λεγόμενη «αύξηση μηδέν».

Το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, το οποίο αναπτυσσόταν με σταθερότητα, έγινε

επισφαλές για περισσότερο από το 30% των διδασκόντων κυρίως από το 2006. Περίπου 6.000 Δημοτικά Σχολεία έκλεισαν τα τελευταία έξι χρόνια.

Το 2010 δημιουργήθηκαν τα πρώτα μεγάλα συγκροτήματα σχολείων, χώροι απανθρωποποιημένοι, οι οποίοι φτάνουν να έχουν 3.000 μαθητές και η Τρόικα, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Ένωση, Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, θέλει τώρα αυτό το φαινόμενο να επεκταθεί σε ολόκληρη τη χώρα με στόχο να εξαφανιστούν πολλοί Δήμοι και με αποτέλεσμα να ζημιωθούν πάρα πολύ λιγότερο ευνοημένες περιοχές.

Η κοινωνική στήριξη σε μαθητές και στις οικογένειές τους μειώθηκαν παρότι το 1/4 του πληθυσμού έχει περιέλθει σε κατάσταση φτώχειας. Οι συνθήκες εργασίας στα σχολεία έχουν επιδεινωθεί τα τελευταία χρόνια λόγω των διαδοχικών περικοπών στη χρηματοδότηση, πράγμα το οποίο είχε ως αποτέλεσμα να υπάρξει προοδευτική έλλειψη πόρων.

Αυτή η πολιτική και αυτά τα μέτρα δεν διαφαίνονται στα αποτελέσματα που βγήκαν όσον αφορά τα εκπαιδευτικά θέματα καθότι την ίδια στιγμή λήφθηκαν διοικητικά μέτρα τα οποία επηρέασαν τις στατιστικές, αλλά αυτό δεν είναι παρά μια απάτη που κρύβει τα προβλήματα αντί να τα λύνει.

Θα έλεγα ότι ο ασθενής είναι χλωμός αλλά καλά μακιγιαρισμένος. Ωστόσο φέτος το 2011 είναι ο χειρότερος χρόνος από όλους με αυτή τη βίαιη επίθεση που έχει εξαπολυθεί ενάντια στους εργαζομένους, στις δημόσιες υπηρεσίες και στην ίδια τη δημοκρατική οργάνωση της πορτογαλικής κοινωνίας. Ο χρόνος άρχισε με ένα καινούργιο πάγωμα μισθών και προαγωγών των εκπαιδευτικών με την απαγόρευση εισόδου νέων εργαζομένων στο δημόσιο τομέα και με πολύ γερές μειώσεις στον προϋπολογισμό των κοινωνικών τομέων, όπως είναι η περίπτωση της εκπαίδευσης.

Ο κρατικός προϋπολογισμός του 2011 έκοψε πάνω από 800 ευρώ από την εκπαίδευση προβλέποντας ότι τα επόμενα δύο χρόνια οι περικοπές θα φτάσουν το 1.200.000 ευρώ. Ήδη φέτος το 2011 έγινε απόπειρα να εγκριθεί ένα νέο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, αλλά απορρίφθηκε από τη Βουλή.

Αντί αυτού η κυβέρνηση του σοσιαλιστικού κόμματος που έκανε παύση εργασιών αυτή την

εβδομάδα λόγω της ήττας της στις εκλογές, παραδόθηκε στις αγκάλες της Τρόικας, δηλαδή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, η οποία με τη δεξιά πολιτική της πρόσφερε τη χώρα στα κόμματα της δεξιάς, τα οποία τώρα απέκτησαν πλειοψηφία και ετοιμάζονται να κυβερνήσουν τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

Αλλά η ξένη Τρόικα, η οποία είναι αυτή που επί της ουσίας κυβερνά τη χώρα μας με επιβολές, που όπως και στην Ελλάδα θα προκαλέσουν μεγαλύτερη ανεργία, μεγαλύτερη αστάθεια, νέες μειώσεις μισθών, μεγάλη αύξηση φόρων, μείωση των κοινωνικών επιδομάτων λόγω των ανέργων, μείωση της αξίας των συντάξεων, αποδυνάμωση και καταστροφή του δημόσιου συστήματος υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης, κλεισιμο δημόσιων υπηρεσιών, ιδιωτικοποιήσεις σε στρατηγικούς τομείς της εθνικής οικονομίας, όπως είναι η ενέργεια, οι μεταφορές, τα πετρελαϊκά προϊόντα ή οι τράπεζες.

Τίθενται υπό αμφισβήτηση σημαντικοί κοινωνικοί ρόλοι του κράτους. Η δεξιά που επέστρεψε τώρα στην εξουσία θέλει να πάει ακόμα πιο μακριά και αναφέρει ακόμα και την πιθανότητα ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης των σχολείων και την ενδυνάμωση μέσω οικονομικής στήριξης των ιδιωτικών σχολείων.

Έχει σκοπό να μειώσει το καταστατικό περί σταδιοδρομίας των εκπαιδευτικών στο ελάχιστο και θέλει οι διευθυντές των σχολείων, χωρίς κανέναν περιορισμό, να επιλέγουν τους καθηγητές χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τα καθολικά και αντικειμενικά κριτήρια επιλογής που υπάρχουν σήμερα.

Μιλά επίσης για ένα μοντέλο αξιολόγησης των καθηγητών που να θέτει σε ακόμα πιο μειονεκτική θέση τους εκπαιδευτικούς απ' ό,τι το τωρινό, το οποίο ήδη είναι πολύ αρνητικό. Καθότι οι προαγωγές έχουν παγώσει, αυτή η αξιολόγηση, αφού δεν είναι διαμορφωτική, είναι κάτι πραγματικά άχρηστο το οποίο διαταράσσει τη λειτουργία των σχολείων και τη σχέση μεταξύ διδασκόντων.

Χρησιμεύει μονάχα για να ελέγχει και να επιβλέπει το έργο των εκπαιδευτικών όχι όμως σε επαγγελματικό επίπεδο αλλά και περιορίζοντας τις παρεμβάσεις τους ως πολιτών και συνδικαλιστών. Το να βρισκόμαστε εδώ μαζί σας είναι πολύ σημαντικό για να μάθουμε τι συμβαίνει στην Ελλάδα όσον αφορά την εκπαίδευση και τους κύριους πρωταγωνιστές της, τους εκπαιδευτικούς.

Θέλουμε να συλλέξουμε τις μαρτυρίες σας, τις απαντήσεις σας απέναντι στην κρίση, να γνωρίσουμε τις εναλλακτικές λύσεις που έχετε να παρουσιάσετε και να μάθουμε για τους αγώνες που κάνετε.

Σύντροφοι, οι Πορτογάλοι εκπαιδευτικοί κατάφεραν και απάντησαν με δράσεις, αγώνες και προτάσεις στην επίθεση του κεφαλαίου και της δεξιάς. Σε ένα μόνο χρόνο πραγματοποιήσαμε δύο διαδηλώσεις στη Λισσαβόνα, στις οποίες έλαβαν μέρος περισσότεροι από 100.000 εκπαιδευτικοί από ένα σύνολο 150.000. Αυτές ήταν οι μεγαλύτερες έως τώρα διαδηλώσεις εκπαιδευτικών που έχουν πραγματοποιηθεί στην Πορτογαλία.

Οι καιροί είναι ολοένα και πιο πολύπλοκοι και δύσκολοι λόγω του ότι τα προβλήματα δεν είναι καθόλου εύκολο να λυθούν. Ο αγώνας πρέπει να είναι αγώνας διαμαρτυρίας, αλλά δεν μπορεί να είναι μόνο διαμαρτυρίας. Είναι απαραίτητο τα συνδικάτα να παρουσιάσουν εναλλακτικές λύσεις στις οποίες να πιστεύουν οι εργαζόμενοι έτσι ώστε να ενωθούν και να τις υπερασπιστούν.

Ο αγώνας από κάθε εργασιακό τομέα ξεχωριστά είναι σημαντικός, αλλά είναι απαραίτητο να καταλάβουμε ότι ολοένα και περισσότερο ο αγώνας πρέπει να συγκλίνει, να είναι γενικός, διότι η φύση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο κάθε τομέας είναι κοινή. Ο αγώνας πρέπει να γίνει σε κάθε μία χώρα ξεχωριστά διότι εκεί βιώνουν τα προβλήματά τους οι εργαζόμενοι.

Πρέπει όμως να υπάρχουν και στιγμές σύνδεσης όλων των χωρών και ιδιαίτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Είναι απαραίτητο να πούμε στους εργαζόμενους ότι αυτός ο δρόμος της θυσίας δεν είναι αναπόφευκτος, αλλά ότι υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις.

Πάντα έτσι είναι στη δημοκρατία. Ποτέ δεν υπάρχει μόνο μια οδός για να λυθούν τα προβλήματα. Υπάρχουν πάντα εναλλακτικές λύσεις και απόδειξη αυτού είναι τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει για παράδειγμα στη Λατινική Αμερική προς διαφορετική κατεύθυνση απ' ό,τι γίνονται στην Ευρώπη.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Τώρα που αυτή την εβδομάδα ανέλαβε την εξουσία στην Πορτογαλία η νέα κυβέρνηση, φαινομενικά υπάρχει ηρεμία αλλά μόνο φαινομενικά. Σύντομα οι διαμαρτυρίες, η αμφισβήτηση και οι αγώνες θα κατακλείσουν ξανά τους δρόμους. Την πολιτική πλειοψηφία που κατάφερε να κερδίσει η δεξιά, δεν θα υπάρξει και αντίστοιχη κοινωνική πλειοψηφία να τη στηρίξει.

Στα συνδικάτα, στις Γενικές Συνομοσπονδίες Πορτογάλων Εργαζομένων, στις Εθνικές Ομοσπονδίες Εκπαιδευτικών εμείς οι Πορτογάλοι εργαζόμενοι θα αφοσιωθούμε σ' αυτόν τον αγώνα της εργασίας κατά του κεφαλαίου, του λαού κατά της πολιτικής της δεξιάς και των Πορτογάλων κατά της ξένης επέμβασης που έχει στόχο να γκρεμίσει κάποιους από τους σημαντικότερους πυλώνες στους οποίους στηρίζεται η δημοκρατία που κατακτήσαμε με την επανάσταση την οποία το 1974 κατακτήσαμε με γαρύφαλλα. Δεν θα τα καταφέρουν γιατί ξέρουμε να αντιστεκόμαστε.

Σας εύχομαι να έχετε καλό Συνέδριο. Να συλλογιστείτε με τον καλύτερο τρόπο αυτή τη στιγμή που είναι τόσο σύνθετη. Να έχετε καλή συμβολή στον αγώνα στον οποίο όλοι πρέπει να δεσμευθούμε και να αναλάβουμε.

Έλληνες και Πορτογάλοι καθηγητές με αλληλεγγύη σε κοινούς αγώνες ενάντια στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Δ.Ν.Τ. ζήτω οι Έλληνες και οι Πορτογάλοι εκπαιδευτικοί. Ζήτω οι εργαζόμενοι όλης της Ευρώπης και όλου του κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο εκπρόσωπο της Πορτογαλικής Ομοσπονδίας. Καλούμε στο βήμα τον εκπρόσωπο της Ισπανικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών FECCO, Πέδρο Γκονζάλες Λάμπρεθ.

ΠΕΔΡΟ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ ΛΟΜΠΕΘ: Καλησπέρα. Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, με την ευκαιρία της διεξαγωγής του 15ου Συνεδρίου σας, θέλω να σας μεταφέρω έναν ιδιαίτερα εγκάρδιο χαιρετισμό εκ μέρους της Ομοσπονδίας Εκπαίδευσης των Εργατικών Επιτροπών και του Γενικού της Γραμματέα Πέπε Κάντος.

Οι αναπτυγμένες χώρες του βορρά βρισκόμαστε μπροστά σε μια πολύ δύσκολη και σύνθετη συγκυρία, που στην περίπτωση της Ελλάδας εκτείνεται χρονικά σε βάθος σχεδόν μιας δεκαετίας. Έχουμε σταθεί αλληλέγγυοι στους αγώνες σας και σας έχουμε υποστηρίξει σε

όλες σας τις διεκδικήσεις.

Επικρίναμε την κυβέρνησή μας η οποία όταν μπροστά στην επικείμενη επέμβαση για την «οικονομική διάσωση» της χώρας σας αντί με πνεύμα αλληλεγγύης να γίνει μια γροθιά με σας, την Ιρλανδία και την Πορτογαλία για να ασκηθούν πιέσεις στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό τη μη εφαρμογή της πολιτικής των κοινωνικών περικοπών και της μείωσης των δημοσίων δαπανών, και μιλάμε για μια κυβέρνηση που θέλει να λέγεται σοσιαλιστική, αντί λοιπόν για όλα αυτά, αγνόησε επιδεικτικά το παρελθόν και παραφράζοντας τη γνωστή φράση του Μπέρτολτ Μπρεχτ «όταν έπιασαν τον γείτονά μου είπα ότι είναι Εβραίος και αδιαφόρησα κλπ», περιορίστηκε να κρύψει το κεφάλι της και να πει ότι η κατάσταση στην Ισπανία δεν ήταν τόσο άσχημη όσο της Ελλάδας.

Αργότερα είπε τα ίδια ενόψει της επέμβασης σε Ιρλανδία και Πορτογαλία. Τα ίδια ακριβώς είπαν οι Ιρλανδοί και οι Πορτογάλοι, αλλά όπως ξέρουμε λίγο αργότερα ήρθε η σειρά τους να υποστούν τις ίδιες συνέπειες. Σύντομα θα έρθει και η σειρά της Ισπανίας και τότε δεν θα έχει μείνει κανείς για να εκφράσει την αλληλεγγύη του σε μας.

Οι προτάσεις των ευρωπαϊκών οργάνων που διοικούνται από τους συντηρητικούς, δεν απέχουν πολύ από τις πολιτικές που εφαρμόζουν οι σοσιαλιστές στις χώρες μας, στην Ισπανία και στην Ελλάδα. Έτσι η κοινωνία στη σύνολό της αλλά οι νέοι ειδικότερα χάνουν την ελπίδα για το μέλλον καθώς η ανεργία για τα άτομα κάτω των 35 ετών έχει ξεπεράσει το 55% στην Ισπανία.

Ταυτόχρονα η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης μειώνει περαιτέρω τις πιθανότητες να βρουν δουλειά οι νέοι, ενώ η αύξηση του αριθμού των ετών εργασίας προκειμένου να κατοχυρωθεί το δικαίωμα συνταξιοδότησης, ουσιαστικά καταδικάζει τους νέους σε γεράματα ανέχειας και μιζέριας.

Στην Ισπανία υπάρχουν 1.300.000 οικογένειες στις οποίες κανένα από τα μέλη τους δεν εργάζεται και 800.000 οικογένειες χωρίς κανενός είδους εισόδημα. Σε πολλές περιπτώσεις η σύνταξη του παππού ή της γιαγιάς αποτελεί το μοναδικό στήριγμα πολλών οικογενειών.

Μπροστά σ' αυτή την πολιτική και οικονομική κατάσταση τα συνδικάτα είμαστε το τελευταίο αποκούμπι που έχει η κοινωνία προκειμένου ο νεοφιλελευθερισμός να μην

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

εξαλείψει το όποιο επίπεδο ευημερίας έχει απομείνει. Να μην εξαλείψει τη δωρεάν ελεύθερη, μη εκκλησιαστική και ποιοτική εκπαίδευση. Να μην εξαλείψει το κράτος πρόνοιας, τις δημόσιες και αξιοπρεπείς συντάξεις και τελικά να μην εξαλείψει ένα σύστημα πραγματικής και συμμετοχικής δημοκρατίας.

Γι' αυτό το λόγο τα συντηρητικά ΜΜΕ έχουν ξεκινήσει τη μεγαλύτερη εκστρατεία στην ιστορία με σκοπό να πλήξουν το κύρος των συνδικάτων και δεν πρόκειται να σταματήσουν γιατί ξέρουν ότι είμαστε το τελευταίο εμπόδιο απέναντι στα σχέδιά τους οικονομικής λεηλασίας.

Για όλα αυτά, περισσότερο από ποτέ, πρέπει να δυναμώσουμε τον συνδικαλιστικό διεθνισμό όπως είχα πει και πέρυσι κατά τη διάρκεια του 14ου Συνεδρίου σας. Οι τοπικές, περιφερειακές ή εθνικές απαντήσεις είναι πλέον εντελώς αναποτελεσματικές απέναντι σε τέτοιου είδους επιθέσεις. Γίνεται επιτακτική η ανάγκη μιας υπερεθνικής απάντησης αφού η επίθεση είναι αντίστοιχης κλίμακας.

Σε μερικές εβδομάδες πραγματοποιείται στο Κέιπ Τάουν το 6ο Παγκόσμιο Συνέδριο της Διεθνούς Ένωσης Εκπαιδευτικών. Εκεί πρέπει να εργαστούμε προκειμένου να ενισχυθούν τα διεθνιστικά χαρακτηριστικά των προσπαθειών μας. Πρέπει επίσης να δημιουργήσουμε τα πολιτικά και οργανωτικά εργαλεία που θα μας επιτρέψουν να δυναμώσουμε τη διεθνή αποτελεσματικότητα και σταθερότητά μας.

Στεκόμαστε δίπλα σας στον αγώνα. Καλό Συνέδριο. Ζήτω η ΟΛΜΕ, ζήτω η FECO.
Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο. Στη συνέχεια το λόγο θα πάρει ο εκπρόσωπος της Γαλλικής Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κ. Λασκρού.

Παράκληση, να δηλώνονται ομιλητές γιατί σύμφωνα με το πρόγραμμα θα τελειώσουμε νωρίτερα και θα περάσουμε σε ομιλητές επί των πεπραγμένων. Δηλαδή θα μπορούμε στη διαδικασία την αυριανή την πρωινή πριν τις παρατάξεις. Συναδέλφισσα στις 21:00 τελειώνει το πρόγραμμα. Ξέρουμε τι ώρα έχει το πρόγραμμα. Ευχαριστούμε.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

κ. ΛΑΣΚΡΟΥ: Καλησπέρα. Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί σύντροφοι, είμαι από το Τμήμα Διεθνών Σχέσεων της Γαλλικής SNES, της Εθνικής Συνδικαλιστικής Οργάνωσης των Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Η SNES είναι η πρώτη συνδικαλιστική Ένωση στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση της Γαλλίας. Εκπροσωπεί το 50% των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Είμαι ευτυχής που έχω τη δυνατότητα να παρακολουθήσω το Συνέδριό σας στην όμορφη αυτή χώρα μας που γεννήθηκε η δημοκρατία.

Θα ήθελα να μιλήσω με λίγα λόγια για την κατάσταση της εκπαίδευσης στη Γαλλία. Τέσσερα χρόνια μετά την εκλογή του Προέδρου Σαρκοζί από τους δύο δημόσιους υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται, αντικαθίσταται μόνο ο ένας. Για την εκπαίδευση αυτό σημαίνει μείωση περίπου 13.000 εκπαιδευτικών.

Ένα από τα χειρότερα μέτρα της χρονιάς που πέρασε ήταν η κατάργηση της αρχικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Αυτό θα επηρεάσει σταδιακά την ποιότητα της εκπαίδευσης. Εξάλλου, όπως ίσως έχετε ακούσει, εξαιτίας της αποκαλούμενης ελληνικής κρίσης, οι μισθοί των εκπαιδευτικών έχουν παγώσει για πρώτη φορά αυτή τη χρονιά και οι δαπάνες για τις δημόσιες υπηρεσίες έχουν παγώσει για τα επόμενα τρία χρόνια.

Είναι περιττό να πούμε ότι ανησυχούμε πολύ για την κατάσταση αυτή. Η SNES θα συνεχίσει τις κινητοποιήσεις το Σεπτέμβρη μαζί με όσες δυνατόν περισσότερες Ενώσεις προκειμένου να εξαναγκαστεί ο Υπουργός να σταματήσει αυτές τις κακές μεταρρυθμίσεις.

Στη Γαλλία ακούμε πολύ προσεκτικά τις πληροφορίες που έρχονται από την Ελλάδα. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι συμπαραστεκόμαστε στους αγώνες σας ενάντια στις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που επιβάλλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στις περικοπές στις δημόσιες υπηρεσίες και στους μισθούς μας. Είμαστε όλοι Έλληνες. Εκ μέρους της SNES εύχομαι το Συνέδριό σας να είναι αποδοτικό. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο. Ακολουθεί ο επόμενος ομιλητής από τη Γαλλική Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών FORCE OUVRIERE, Ζακ Παρί.

ΖΑΚ ΠΑΡΙ: Αγαπητοί σύντροφοι εκ μέρους της Ομοσπονδίας για τους Εκπαιδευτικούς, τον πολιτισμό και την επαγγελματική κατάρτιση που ανήκει στη Γενική Συνομοσπονδία των Εργαζομένων, σας μεταφέρω την αλληλεγγύη μας στις διεκδικήσεις και στον αγώνα σας ενάντια στα σκληρά μέτρα λιτότητας που επιβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στους εργαζόμενους και στον πληθυσμό της χώρας σας.

Η πολιτική λιτότητας εφαρμόζεται σήμερα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διαφορετικό βαθμό. Όπως δήλωσε πρόσφατα ο Ζαν Κλοντ Μαγί, Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας μας, αυτή η κρίση δεν είναι δική μας. Αυτή η κρίση είναι το αποτέλεσμα της κερδοσκοπίας και της απορρύθμισης. Είναι η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος.

Αντίθετα με τις επίσημες δηλώσεις, το δημόσιο χρέος είναι ένας μηχανισμός μεταφοράς του πλούτου, που δεν λειτουργεί μόνο εις βάρος των μελλοντικών γενεών, αλλά εις βάρος των μισθωτών και όσων συνεισφέρουν στις χρηματοοικονομικές αγορές.

Στη Γαλλία η κυβέρνηση θέλει να εισάγει τη λιτότητα στο Σύνταγμα. Συνεπώς δεν θα υπάρχει πλέον χώρος για τις διεκδικήσεις των εργαζομένων και για την ανάκαμψη της οικονομίας. Κατά την άποψη της οργάνωσής μας αυτή η δικτατορία του χρέους πρέπει να σταματήσει.

Στη Γαλλία τα μέτρα λιτότητας είναι ιδιαίτερα σκληρά για τον τομέα της εκπαίδευσης. 1.600 θέσεις θα περικοπούν επιπλέον το Σεπτέμβρη και 52.000 θέσεις έχουν χαθεί σε 4 χρόνια. Αυτά τα βάρβαρα μέτρα συνοδεύονται από διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις οι οποίες μειώνουν τα ωράρια διδασκαλίας.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δηλώνει ότι θέλει να οργανώσει την επανάσταση της διαφοροποιημένης διδασκαλίας, η πραγματικότητα όμως είναι ότι οι μαθητές αυξάνονται. Το Σεπτέμβρη θα κλείσουν 1.500 τάξεις στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Μειώνεται ο αριθμός των μαθητών που εγγράφονται στην προσχολική εκπαίδευση στην ηλικία των 2 ετών και στο Πανεπιστήμιο τα διδάκτρα εγγραφής αυξάνονται όλο και περισσότερο.

Η κυβέρνηση θέλει την αυτονομία των ιδρυμάτων σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης, πράγμα το οποίο θέτει σε κίνδυνο τα εθνικά προγράμματα, τα ωράρια, τα εθνικά διπλώματα, το κύρος των εκπαιδευτικών και αυξάνει την ανισότητα που προσφέρεται στη διδασκαλία.

Αυτό που ισχύει στον τομέα της εκπαίδευσης συμβαίνει σε κάθε δημόσια υπηρεσία. Αυτή η γενικευμένη πολιτική ονομάζεται «γενική αναθεώρηση των δημοσίων πολιτικών». Η οργάνωσή μας υπολογίζει ότι θα χαθούν 300.000 θέσεις εργασίας το διάστημα από το 2007 έως το 2013 στο δημόσιο τομέα της χώρας.

Έχει στοχοποιηθεί όλος ο δημόσιος τομέας και ειδικότερα τα νοσοκομεία όπου απειλείται η πρόσβαση στην περίθαλψη. Σε διάστημα 10 ετών οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν χάσει περισσότερο από το 10% της αγοραστικής τους δύναμης.

Επιτρέψτε μου επίσης να σας εκθέσω με λίγα λόγια τα ζητήματα της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της συνδικαλιστικής ανεξαρτησίας. Η Συνομοσπονδία μας έχει υποστηρίξει τη διαμαρτυρία των ελληνικών Συνδικαλιστικών Ενώσεων ενάντια στη μη τήρηση της Συνθήκης νούμερο 98 για το δικαίωμα στη συλλογική διαπραγμάτευση στο Συνέδριο της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Διαμαρτυρηθήκαμε για τις συλλογικές συμβάσεις που γίνονται σε επίπεδο επιχειρήσεων και όχι σε εθνικό ή σε κλαδικά επίπεδα. Στη Γαλλία η μεταρρύθμιση που ονομάζεται «κοινωνικός διάλογος» βρίσκεται σε εξέλιξη. Στοχεύει στην αποκέντρωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων σε επίπεδο επιχειρήσεων στον ιδιωτικό τομέα και σε τοπικό επίπεδο στο δημόσιο τομέα.

Ο στόχος της κυβέρνησης είναι να συναινέσουν τα συνδικάτα στην αμφισβήτηση των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων που αποκτήθηκαν σε εθνικό επίπεδο με τις συλλογικές συμβάσεις και τα καταστατικά. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεν μας έχουν ξεγελάσει οι πραγματικοί στόχοι της Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Διαλόγου, ζήτημα για το οποίο η Συνομοσπονδία μας και η Οργάνωσή μας έχουν εκφραστεί από κοινού. Οι Συνδικαλιστικές Ενώσεις δεν πρέπει να είναι οι αναμεταδότες των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προάγουν τη λιτότητα και την ιδιωτικοποίηση.

Θα ήθελα να τελειώσω με ένα μήνυμα ελπίδας και αγώνα. Μια φράση που επαναλαμβάνεται συχνά είναι: Δεν αντέχουμε πλέον. Ο γαλλικός λαός παρακολουθεί τα γεγονότα στη Βόρεια Αφρική, στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Εδώ και μερικούς μήνες στη Γαλλία εκατομμύρια εργαζόμενοι διαμαρτυρήθηκαν και έκαναν απεργία για την απόσυρση της μεταρρύθμισης των συντάξεων.

Στον τομέα της εκπαίδευσης η αντίδραση είναι μεγάλη διότι κλείνουν τα σχολεία εξαιτίας των μεταρρυθμίσεων. Είναι αναπόφευκτο ότι θα προκύψουν νέα γεγονότα. Η Ομοσπονδία μας, η οποία συνδέεται βαθιά με τη συνδικαλιστική ανεξαρτησία, ετοιμάζεται για αυτά τα γεγονότα με τις διεκδικήσεις για την αύξηση των μισθών και για να σταματήσει η κατάργηση των θέσεων εργασίας και οι μεταρρυθμίσεις που τις συνοδεύουν. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ και εμείς. Συνεχίζουμε με τους εκπροσώπους της ΟΕΛΜΕΚ. Το λόγο έχει η κα Ελένη Σεμελίδου, Αντιπρόεδρος της ΟΕΛΜΕΚ ή ο κ. Θέμης Πολυβίου, Γενικός Γραμματέας της ΟΕΛΜΕΚ.

Να πούμε ότι παρευρίσκονται ο κ. Αναστάσιος Στέφος, Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων, η κα Χαριτίδου Γεωργία, Γενική Γραμματέας επίσης της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων και ο κ. Φιλντίσης Παναγιώτης Αντιπρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φυσικών.

Ε. ΣΕΜΕΛΙΔΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητές συναδέλφισσες, σε κάποιες άλλες εποχές θα έλεγα ότι είναι ιδιαίτερη η χαρά που χαιρετίζω εκ μέρους της ΟΕΛΜΕΚ το Συνέδριο της αδελφής οργάνωσης ΟΛΜΕ, στη συγκεκριμένη όμως χρονική στιγμή, πέρα από τη χαρά, νιώθουμε και μια έντονη αγωνία τόσο για το μέλλον της ίδιας της Ελλάδας όσο και για το μέλλον των συναδέλφων Ελλήνων εκπαιδευτικών.

Η εδώ παρουσία μας αποτελεί ένα μικρό δείγμα της συμπαράστασής μας προς τους Ελλαδίτες εκπαιδευτικούς για τις δύσκολες στιγμές που διέρχεστε τόσο σε επίπεδο εργασιακό όσο και για το μέλλον και τις προοπτικές του δημόσιου σχολείου.

Στην Κύπρο παρακολουθούμε με έντονο ενδιαφέρον τα τεκταινόμενα στην Ελλάδα πρώτιστα από αδελφικό ενδιαφέρον, αλλά και γιατί η τύχη της Κύπρου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την τύχη της Ελλάδας. Με προβληματισμό παρακολουθούμε τις συνεχείς επιθέσεις που δέχεται το εισόδημα του Ελλαδίτη εκπαιδευτικού.

Θεωρούμε απαραίδεκτο, κάτι το οποίο επιχειρείται αυτή τη στιγμή και στην Κύπρο, την οικονομική κρίση να την επωμιστούν κατά το μεγαλύτερο μέρος οι μισθωτοί του δημοσίου. Ήδη και εμείς καλούμαστε άμεσα την επόμενη εβδομάδα να συζητήσουμε μια κυβερνητική πρόταση η οποία επιβάλλει στον εκπαιδευτικό κόσμο της Κύπρου μια έκτακτη εισφορά της οποίας το ποσό είναι ίσο με την εισφορά που καλούνται να καταβάλουν μεγάλες εταιρείες με κέρδη εκατομμυρίων ευρώ.

Αν επιθυμούμε να εξέλθουμε από την κρίση της κοινωνίας, πρέπει ιδιαιτέρως να επενδύσουμε στην παιδεία και να στηρίζουμε και όχι να κλείνουμε τα δημόσια σχολεία. Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, κοινό είναι το όραμα, κοινός πρέπει να είναι ο αγώνας μας ώστε να εμποδίσουμε εκείνους τους σχεδιασμούς που διαλύουν το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Με αυτές τις σκέψεις, εύχομαι κάθε επιτυχία στο Συνέδριό σας και άμεσα πρέπει να συνδιοργανώσουμε ένα επόμενο Συνέδριο στην Κύπρο. Θέλω επίσης να μεταφέρω την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΕΛΜΕΚ στο πλαίσιο της στενής μας συνεργασίας να διαθέσουμε ως ΟΕΛΜΕΚ δωρεάν τα ιδιόκτητα τουριστικά καταλύματα που διαθέτουμε στην Πάφο σε συναδέλφους εκπαιδευτικούς από την Ελλάδα για να περάσουν κάποιες ημέρες ξεκούρασης στην Κύπρο μας. Αυτό θα γίνει σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ. Και πάλι σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση τόσο εγώ όσο και ο Γενικός Γραμματέας που παρευρίσκεται επίσης εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος κ. Θέμης Πολυβίου, Γενικός Γραμματέας της ΟΕΛΜΕΚ έχει καλυφθεί. Συνεχίζουμε με τον κ. Θέμη Κοτσιφάκη.

Θ. ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ: Δυο ψηφίσματα. Είχαμε καλέσει επίσης και τους συναδέλφους από την Τουρκία, την EGITIM-SEN, που είχαν πρόσφατα Συνέδριο. Μας έχουν στείλει ένα μήνυμα γιατί δεν μπορούσαν να έρθουν.

«Αγαπητοί συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα ήταν μεγάλη τιμή για μας η επίσκεψη της κας Ζωγραφάκη από την ΟΛΜΕ στην Άγκυρα. Ήταν το προηγούμενο Συνέδριό τους που είχε πάει αντιπροσωπεία της ΟΛΜΕ.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Δυστυχώς δεν θα μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στο Συνέδριό σας διότι διεξάγεται η Συνέλευση των τοπικών αντιπροσώπων μας στην Άγκυρα με τη συμμετοχή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Πληροφορηθήκαμε σχετικά με την απόφαση της κυβέρνησής σας να κλείσει και να συγχωνεύσει σχολεία στην Ελλάδα.

Ωστόσο είχαμε λάβει την επιστολή σας με τίτλο «Κοινός αγώνας για την αποτίναξη των σκληρών νεοφιλελεύθερων πολιτικών στην Ευρώπη και γνωρίζαμε ότι η ελληνική κυβέρνηση ήθελε να πετύχει το στόχο της και κατά συνέπεια η απάντηση της Υπουργού δεν ήταν καθόλου ικανοποιητική. Η επιστολή της, παράδειγμα, του τρόπου με τον οποίο οι κυβερνήσεις ακολουθούν έναν μονόδρομο στην εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Επίσης υποστηρίζουμε και ακολουθούμε τις διαμαρτυρίες και τη δράση της εργατικής τάξης ενάντια στα νεοφιλελεύθερα μέτρα που λαμβάνει η κυβέρνησή σας προκειμένου να αντιμετωπίσει τα οικονομικά προβλήματα.

Αυτές τις ημέρες, όπου οι νεοφιλελεύθερες επιθέσεις είναι πολύ συχνές, χαιρόμαστε για την ύπαρξη ισχυρής αλληλεγγύης μεταξύ της ΟΛΜΕ και της EGITIM-SEN. Σας ευχαριστούμε για την ευγενική σας πρόσκληση. Ευελπιστούμε σε συνάντηση στο προσεχές μέλλον».

Με αλληλεγγύη

Μεχμέτ Μπόζεγικ

Γενικός Γραμματέας EGITIM-SEN.

Και ένας πολύ σύντομος χαιρετισμός από την Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, εκ μέρους του TAYAD, του Συλλόγου οικογενειών πολιτικών κρατουμένων και των πολιτικών κρατουμένων στα λευκά κελιά της Τουρκίας.

«Θέλουμε πρώτα απ' όλα να σας ευχαριστήσουμε για την αλληλεγγύη και συμπαράσταση που χρόνια τώρα δείχνετε στους αγώνες μας για καλύτερες συνθήκες ζωής χωρίς απομόνωση. Πρέπει να ξέρετε ότι η συμπαράστασή σας αφενός δίνει δύναμη και αφετέρου συνεισφέρει στην καλύτερευση των συνθηκών της κράτησής μας.

Σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στις εργασίες σας και είμαστε σίγουροι ότι η αλληλεγγύη σας θα συνεχιστεί μέχρι να νικήσουμε. Ο αγώνας συνεχίζεται».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε. Το λόγο έχει ο κ. Αντώνης Αντωνάκος, πρώην Πρόεδρος της ΟΛΜΕ και εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ.

Α. ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ: Αισθάνομαι λίγο σαν guest star γιατί δεν είχα ειδοποιηθεί από την ΑΔΕΔΥ ότι θα είμαι εκπρόσωπος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αισθάνομαι λίγο διχασμένος. Θα ήθελα πάρα πολύ να μιλήσω σαν Σύνοδος, έχοντας ζήσει 18 χρόνια μαζί σας σε αυτές τις αίθουσες στα Συνέδρια και έχοντας ζήσει σε στιγμές έντονων αγώνων με μεγάλες κινητοποιήσεις, που τις δώσαμε ενωμένοι και τις κερδίσαμε.

Αγαπητές φίλες και συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια δεχόμαστε τη μεγαλύτερη επίθεση που δέχθηκε ποτέ κοινωνία του δυτικού κόσμου μετά τον πόλεμο. Μόνο τον τελευταίο χρόνο οι απώλειες που έχουμε στο εισόδημά μας είναι πάνω από 25% και ενώ πέρυσι τον Μάιο με την πρόθυμη παράδοση της Ελλάδας να χρησιμοποιηθεί σαν πειραματόζωο, σαν παράδειγμα προς αποφυγή, σαν παράδειγμα προς παραδειγματισμό για να καθίσουν και οι άλλες κοινωνίες και οι άλλοι εργαζόμενοι και να υποστούν αδιαμαρτύρητα τις μειώσεις, οι οποίες συστηματικά και σαν μονόδρομος προβάλλονται σε όλες το δυτικό κόσμο, σε όλο το καπιταλιστικό σύστημα, σε όλη την ελεύθερη οικονομία. Περικοπές οι οποίες ήρθαν ως αποτέλεσμα της απελευθέρωσης των αγορών και της παγκοσμιοποίησης, της μεταφοράς της παραγωγής σε χώρες χαμηλού εργασιακού κόστους και χαμηλού κόστους πρώτων υλών, σε χώρες των οποίων τα εμπορικά πλεονάσματα και τα κέρδη των πολυεθνικών οι οποίες έχουν μεταφέρει τις μονάδες παραγωγής τους εκεί, κάθονται σαν βραχνάς πια στις δυτικές κοινωνίες.

Όταν η οικονομική βιομηχανία υπερχρέωσε τις κοινωνίες και τα κράτη, παραδίδοντάς τες

στη συνέχεια εύκολα θύματα στην περαιτέρω εκμετάλλευση και στην εσαεί εκμετάλλευση των κερδοσκοπών, είχε συντελεστεί η μεγαλύτερη αδικία σε βάρος των εργαζομένων και το μεγαλύτερο έγκλημα σε βάρος των μη προνομιούχων, των μισθωτών και των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων της κοινωνίας της δύσης.

Τα ελλείμματα δεν είναι μόνο φαινόμενο της ελληνικής οικονομίας. Τα ελλείμματα – είναι πια γνωστό σε όλους, γιατί όλοι πια κατ’ ανάγκη ασχολούμαστε με τα διεθνή οικονομικά – είναι μεγάλα προβλήματα όλων των χωρών, ακόμα και της Αμερικής, της οποίας το δημόσιο χρέος έχει ξεπεράσει το εκατό τοις εκατό του ΑΕΠ της, και τα προβλήματα αυτά δεν πρόκειται να επιλυθούν με τις περικοπές των μισθών και των κοινωνικών παροχών ούτε κατά 10% ούτε κατά 20% ούτε κατά 30% ούτε κατά 40%. Δυστυχώς εάν δεν υπάρξει μια οργανωμένη, μαζική και συντονισμένη αντίδραση, το μέλλον είναι πολύ, μα πάρα πολύ απαισιόδοξο.

Είπε προηγουμένως ο συνάδελφος από κάποια διεθνή οργάνωση, νομίζω από την Ισπανία, ότι τα προβλήματα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και όχι μόνο, είναι κοινά και πρέπει να υπάρξει και κοινή αντίδραση. Όχι μόνο κοινή αντίδραση, αλλά πρέπει να είναι σαφές ότι πρέπει να υπάρξει και κοινή αντίδραση.

Και είναι δεδομένο ότι παρά την επιχείρηση χειραγώγησης που επί μία εικοσαετία τη ζούμε στην ελληνική κοινωνία με τα ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, κατ’ ευφημισμόν ενημέρωσης, στην πραγματικότητα συστηματικής χειραγώγησης, για να μας κάνουν μια κοινωνία υποταγμένων, είναι φανερό ότι τη συλλογική αντίδραση τη φοβούνται.

Και αυτό έγινε πολύ φανερό την περασμένη εβδομάδα όταν μπροστά στις μεγάλες κινητοποιήσεις των Ελλήνων πολιτών, των Ελλήνων εργαζομένων στις πλατείες, στους δρόμους, με τη μεγάλη απεργία και κυρίως με τη μεγάλη κινητοποίηση του κόσμου στους δρόμους, την ίδια μέρα σπεύσανε από την Ευρώπη να ανακοινώσουν ότι θα χορηγήσουν την πέμπτη δόση, θέση από την οποία υπαναχώρησαν βέβαια στη συνέχεια όταν φάνηκε ότι δεν ήταν άμεσος ο κίνδυνος κατάρρευσης της ελληνικής κυβέρνησης.

Σπεύσανε την περασμένη εβδομάδα να πουν ότι η πέμπτη δόση θα δοθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι βεβαίως θα εξασφαλιστεί και ένα δεύτερο μεγάλο πακέτο υποθήκευσης του μέλλοντος της ελληνικής κοινωνίας. Υπάρχει λοιπόν και το έχουμε κάνει πράξη στο παρελθόν, δυνατότητα να αντιδράσουμε, δυνατότητα να πούμε «όχι, φτάνει πια, ως εδώ και μη παρέκει».

Δεν υπάρχει άλλο περιθώριο ανοχής. Δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα να κάνουμε ούτε ένα βήμα πίσω. Αλλά για να γίνει αυτό πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση όλων ότι χωριστές λογικές και εμμονές σε μοναδικές αλήθειες δεν μπορεί να χωράνε. Αν δεν βρούμε τον κοινό τόπο να αντιδράσουμε, εάν δεν κατανοήσουμε ότι κάθε φορά που αποφασίζεται μια κινητοποίηση, πρέπει να τη στηρίξουμε όλοι, γιατί πολλές φορές ακολουθούνται και επιλεκτικές πολιτικές.

Συμμετέχουμε στην απεργία αλλά δεν την παίρνουμε στις πλάτες μας. Πρέπει να συμμετέχουμε στην απεργία και να την πάρουμε στις πλάτες μας σαν να είναι απεργία της ΟΛΜΕ, σαν να είναι απεργία της ΔΟΕ, σαν να είναι απεργία κάθε Ομοσπονδίας και κάθε πρωτοβάθμιου. Κάθε φορά που κηρύσσεται, γιατί αυτές οι απεργίες, όπως αυτή η 48ωρη που έχουμε μπροστά μας την Τρίτη και την Τετάρτη, που είναι καθοριστικές ημερομηνίες γιατί η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και του εφαρμοστικού νόμου θα βάλει δεσμά τα οποία δύσκολα, πολύ πιο δύσκολα θα ανατραπούν.

Δεν είναι εύκολο καθόλου βεβαίως να ανατραπούν και την Τρίτη και την Τετάρτη, αλλά θα είναι πολύ εύκολο αν εκατομμύρια κόσμος την Τρίτη και την Τετάρτη βρεθούν στις πλατείες και στους δρόμους. Αν την κοινή απεργία της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ την Τρίτη και την Τετάρτη της δώσουμε τα χαρακτηριστικά που είχαν κάποτε οι δικές μας απεργίες, αν τους δώσουμε τα χαρακτηριστικά της καθολικής συμμετοχής, της καθολικής συμμετοχής όχι παθητικά αλλά με δράση έντονη, με αποφασιστικότητα και κυρίως εάν πούμε και στους συνάδελφους ότι αυτός ο σκόπιμος πόλεμος κατά του συνδικαλισμού, γιατί δεν είναι πόλεμος κατά των συνδικαλιστικών ηγεσιών, είναι πόλεμος κατά του συνδικαλισμού και ο συνδικαλισμός είναι η συλλογικότητά μας, είναι η δύναμή μας, στις συνδικαλιστικές ηγεσίες είτε εκφράζονται με όργανα είτε με πρόσωπα, έρχεται ο καιρός και είναι ο καιρός –όπως είναι τώρα που αρχίζει σε λίγο του απολογισμού – της κριτικής και της αποτίμησης, που και αυτή ακόμα πρέπει να γίνεται με έναν γνώμονα, ότι για να είμαστε δυνατοί ένα δρόμο έχουμε. Να πορευόμαστε σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κοινό τόπο. Αν ο καθένας έχει τις δικές τους εμμονές, τότε είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να είμαστε ενωμένοι και δυνατοί.

Χαιρετίζω λοιπόν το Συνέδριο της ΟΛΜΕ με την ευχή να αποτελέσει την αφετηρία για δυναμικούς και ενωτικούς αγώνες στα πλαίσια και των άλλων οργανώσεων αλλά και μόνη της σαν Ομοσπονδία για τα κλαδικά ζητήματα, με τη βεβαιότητα ότι αυτοί οι αγώνες όταν έχουν τα χαρακτηριστικά της ενότητας και της μαζικότητας θα έχουν θετικά αποτελέσματα. Καλή επιτυχία στο Συνέδριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο Αντωνάκο. Το λόγο εάν θέλει να απευθύνει χαιρετισμό ο συνάδελφος Μανιάτης, πρώην Πρόεδρος της ΟΛΜΕ και ταυτόχρονα αιρετός πλέον στο βόρειο τομέα της Αθήνας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα εδώ πέρα συνάδελφοι. Θέλουμε την ενεργοποίηση καταρχήν της Επιτροπής Τύπου διότι όταν έρχονται ψηφίσματα όπως αυτό που ήρθε των Παρεμβάσεων το πρωί, για να κερδίζουμε χρόνο η Επιτροπή Τύπου πρέπει αμέσως να τα βλέπει. Φωνάζω τα ονόματα. Σάββας Ιωάννης από την ΔΑΚΕ. Νταφούλης Θεόδωρος από την ΠΑΣΚ. Χαραμής Παύλος από τα ΣΕΚ και Σπαχή Αρετή από τις Παρεμβάσεις, για να προχωράμε τα ψηφίσματα πιο γρήγορα. Από το ΠΑΜΕ είπαμε ότι δεν έχουμε εκπρόσωπο.

Κ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, έχω την τιμή να εκπροσωπώ την Περιφέρεια Αττικής, την περιφέρεια στην οποία μένει το μισό περίπου του πληθυσμού της χώρας και παράγει το 55% του ΑΕΠ της χώρας.

Μέχρι το Δεκέμβρη είχα την τιμή και το μεγάλο φορτίο ευθύνης να εκπροσωπώ την ΟΛΜΕ, την ιστορικότερη και μαζικότερη Ομοσπονδία της χώρας, με τις μοναδικές εσωτερικές δημοκρατικές λειτουργίες, με τις μοναδικές αμεσο-δημοκρατικές διαδικασίες, το συνδικάτων με τη μεγάλη παρέμβαση και καθοριστική παρέμβαση τα εκπαιδευτικά, κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά δρώμενα της χώρας μας.

Το Συνέδριο του Κλάδου γίνεται σε μία δύσκολη και κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα και τους εργαζόμενους. Κατακτήσεις γενεών, κατακτήσεις χρόνων ανατρέπονται. Αντιλαϊκές πολιτικές εφαρμόζονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπου υπάρχουν συντηρητικοί συσχετισμοί πολιτικών δυνάμεων αλλά και τη χώρα μας όπου παίρνονται μονομερή, άδικα και αναποτελεσματικά αντιλαϊκά μέτρα.

Αντιλαμβάνομαι, και έτσι στρατεύτηκα στην Αυτοδιοίκηση, την Αυτοδιοίκηση την αντιλαμβάνομαι ως πεδίο κινηματικό, ως χώρο κινηματικό. Την αντιλαμβάνομαι ως διεκδικητική, ανεξάρτητη, ακηδεμόνευτη, διεκδικητική. Μια τέτοια Αυτοδιοίκηση μπορεί να συνδέεται με το συνδικαλιστικό κίνημα. Μόνο σ' αυτή την περίπτωση Τοπική Αυτοδιοίκηση και εκπαιδευτικοί συνδικαλιστικοί φορείς μπορεί να αθροίσουν τις δυνάμεις.

Είχαμε μια συνάντηση η Περιφέρεια Αττικής, ο Περιφερειάρχης Σγουρός, ορισμένοι

Αντιπεριφερειάρχες με την ΟΛΜΕ. Το κεντρικό μήνυμα που προέκυψε από εκείνη τη συνάντηση ποιο ήταν; Ήταν ότι η Περιφέρεια είναι πολιτικά δίπλα, αλλά για να έχετε μια εικόνα πρέπει να σας επαναλάβω αυτό που σταθερά και αταλάντευτα έλεγα.

Ο χώρος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν είναι χώρος φιλικός σε σχέση με τις διεκδικήσεις του εκπαιδευτικού συνδικαλιστικού κινήματος. Θέλουν την εμπλοκή, γενικότερα η Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού θέλουν την άμεση εμπλοκή τους στον εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό ρόλο του σχολείου και στα θέματα διοίκησης.

Έγιναν δύο συναντήσεις. Η μία για τη δια βίου εκπαίδευση και η δεύτερη στις 28/2 με συμμετοχή σχεδόν του συνόλου των Δημάρχων, των Περιφερειάρχων και Αντιπεριφερειάρχων της χώρας. Υποστήριξα αυτό που υποστηρίζω σταθερά και το ξέρετε, ότι καμία παρέμβαση δεν μπορεί να υπάρχει στο χώρο. Στον παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό ρόλο του σχολείου καμία παρέμβαση δεν μπορεί να υπάρχει από το χώρο της Αυτοδιοίκησης.

Υποστήριξα και εκεί, κόντρα σε δεκάδες Δημάρχων που ήταν πολλοί από αυτούς προκλητικοί, ήταν παρούσα και η ΟΛΜΕ στη συνάντηση αυτή, ότι βεβαίως η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' και Β' βαθμού μπορεί και πρέπει να είναι συμπαραστάτης στο έργο ανάδειξης του σχολείου ως κυψέλης πολιτισμού και αθλητισμού, ως χώρου επιμόρφωσης των τοπικών κοινωνιών. Μέχρι εκεί όμως. Καμία άλλη παρέμβαση δε νοείται.

Και επειδή έχω εκπροσωπήσει την ΟΛΜΕ ως Πρόεδρος και με άλλα αξιώματα, στα Συνέδρια της ΚΕΔΚΕ και της πρώην ΕΝΑΕ, Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, τώρα ΕΝΕΠ, δηλαδή Ένωση Περιφερειών, σας μετέφερα τις στοχεύσεις που έχουν και τις βλέψεις που έχουν η μεγάλη μάζα των Δημάρχων και Περιφερειάρχων και Αντιπεριφερειάρχων τώρα.

Εγώ θα συνεχίζω να υποστηρίζω με την ίδια αταλάντευτη προσήλωση ότι η εκπαίδευση οφείλει να είναι δημόσια, δωρεάν για όλους τους νέους, για όλα τα παιδιά, αλλά και ενιαία. Το τρίπτυχο αυτό νομίζω ότι δίνει απάντηση και στις βλέψεις μεγάλης μάζας των αρχόντων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Δυο λόγια να σας πω για το τι γίνεται σε σχέση με τον «Καλλικράτη» και με την

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

εκπαίδευση. Στις περιφέρειες περνάει η δια βίου εκπαίδευση. Έχω υποστηρίξει στο επίπεδο της ΟΛΜΕ σταθερά ότι η δια βίου εκπαίδευση, μάλιστα τη λένε μάθηση, ο όρος ο σωστός είναι «παιδεία», γιατί το όρος «δια βίου μάθηση» παραπέμπει σε κατάρτιση. Πρέπει να δούμε τώρα μεταφερόμενοι στις περιφέρειες τρία πράγματα. Ποιος θα ελέγχει, γύρω από ποιους όρους θα γίνεται και ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα θέτει τους όρους της επανακατάρτισης ανέργων και εργαζόμενων.

Καταλαβαίνετε ότι επιχειρείται σε μία ευρεία έκταση να γίνει ένα έργο γύρω από τη δια βίου, το οποίο θα ταυτίζεται με τι; Με μία αντίληψη που θα βλέπει τη δια βίου εκπαίδευση ως χώρο διευθέτησης και διαχείρισης της ανεργίας και ως χώρο μιας στυγνής, στεγνής και φτηνής κατάρτισης.

Όσο με αφορά και με το βαθμό προσήλωσης που έχω δείξει μέχρι τώρα στα 32 χρόνια συνδικαλιστικής μου δράσης, θα υπερασπιστώ τη θέση ότι η δια βίου εκπαίδευση οφείλει να αντιστοιχείται σε καθαρά μορφωτικές ανάγκες και δεν μπορεί να έχει καμία μα καμία σχέση με λογικές στυγνής και στεγνής κατάρτισης, με λογικές διευθέτησης της ανεργίας και με τη χρησιμοποίηση ανέργων χωρίς κανένα όρο προστασίας των εργαζόμενων.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα παρακολουθήσω τις εργασίες του Συνεδρίου όπως παρακολουθώ και έχω παρακολουθήσει σχεδόν μέχρι τώρα όλες τις εργασίες του κλάδου μας. Το κρίσιμο διακύβευμα της δύσκολης στιγμής ποιο είναι σήμερα; Η ένωση των δυνάμεων όλων των εργαζόμενων απέναντι σε αντιλαϊκά μέτρα και αντιλαϊκές πολιτικές, όπου όπως είπα εφαρμόζονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη χώρα μας.

Ένα πράγμα θέλω να σας πω, ότι από την εμπειρία μου όλα αυτά τα χρόνια και επειδή έχουν γίνει πολύ μεγάλες συζητήσεις, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι επειδή το συνδικάτο κάτω από τη σκέπη του, από την ομπρέλα του σκεπάζει, συνενώνει ένα τεράστιο πλήθος εκπαιδευτικών με διαφορετικές ιδεολογικοπολιτικές αφετηρίες, δεν μπορεί να παίζει το ρόλο του κόμματος. Δεν μπορεί να διεκδικεί ιδεολογικές καθαρότητες, γιατί τότε δεν μπορεί να υπάρχει σαν συνδικάτο, άρα και δεν μπορεί να παρεμβαίνει.

Ένας δρόμος υπάρχει, γιατί οι δρόμοι μας είναι διαφορετικοί, οι στοχεύσεις είναι διαφορετικές. Υπάρχει ο δρόμος της μαζικότητας και κυρίως της ενότητας στη δράση. Εάν έχουμε την ενότητα στη δράση υπάρχει ελπίδα και η ελπίδα αυτή θα είναι οι αγώνες μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνεχίζουμε με εκπρόσωπο της τριμελούς Επιτροπής Ελέγχου των πληρεξουσίων των αντιπροσώπων να σας ενημερώσει τι εκκρεμότητες υπάρχουν. Παρακαλούμε ειδοποιήστε τη Γραμματεία να έρθει.

Τι έχουμε από δω και πέρα για να προχωρήσουμε για σήμερα. Στην ουσία έχει ολοκληρωθεί η πανηγυρική συνεδρίαση. Στην ουσία μπορούμε να μπούμε ή θα μπαίναμε στη διαδικασία την αυριανή όπου τονίζουμε ότι στην αρχή θα υπάρχουν οι εκπρόσωποι των παρατάξεων και θα μιλήσουν οι παρατάξεις σαν τοποθέτηση πάνω στα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ.

Η κλήρωση θα γίνει αύριο το πρωί, που σημαίνει ότι κανένας δεν ξέρει σήμερα ποια παράταξη είναι πρώτη. Άρα όλες οι παρατάξεις και ο κόσμος πρέπει να είναι εδώ γιατί θέλουμε τη συμμετοχή και τη μαζικότητα. Έχουμε περιθώριο να δεχθούμε από σήμερα μεμονωμένους αντιπροσώπους αν ήθελαν να τοποθετηθούν πάνω στα πεπραγμένα ούτως ώστε να διευκολύνουν το σύνολο των υπολοίπων αντιπροσώπων που περιμένει αύριο να μιλήσει και έχουμε και δύο ψηφίσματα. Το ένα πρέπει να περάσει μέσω της Επιτροπής για να κερδίσουμε χρόνο. Έχουμε και το ψήφισμα του ΠΑΜΕ που μπορούμε να το βάλουμε μπροστά για να κλείνουμε.

Ψήφισμα του ΠΑΜΕ. Να μην περάσουν τα μέτρα. Αγώνας μέχρι την ανατροπή τους. Τα μέτρα της κυβέρνησης είναι αργός θάνατος για τα λαϊκά στρώματα. Ένα χρέος έχουμε, μια επιλογή. Όλοι μαζί, εργάτες, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι, γυναίκες, νέοι και νέες, σε ενιαίο μέτωπο πάλης για να μην περάσουν τα μέτρα, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και ο εφαρμοστικός νόμος.

Αγώνας για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, για μια ζωή με δικαιώματα, αγώνας που να φτάνει μέχρι την ανατροπή της δικτατορίας των μονοπωλίων. Κίνημα που να στοχεύει το κεφάλαιο, την Ε.Ε. και τα κόμματά τους. Αποδέσμευση τώρα από την Ε.Ε. Παλλαϊκός αγώνας – φιλολαϊκή προοπτική. Αθήνα 25/6/2011.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε, είχαμε δεσμευθεί το πρωί ότι αυτά τα δύο ψηφίσματα επειδή

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

προέχει μια διαδικασία ενεργοποίησης για την Τρίτη και την Τετάρτη, θα πάνε σήμερα και επειδή δεν είχαμε απαρτία είπαμε ότι θα πάνε σε ώρα που θα έχουμε απαρτία, δηλαδή στην απογευματινή συνεδρίαση. Απλώς λείπατε εσείς και δεν το ακούσατε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Το άλλο ψήφισμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το δώσαμε το άλλο γιατί στην Επιτροπή προβλέπεται να γίνει και επεξεργασία των ψηφισμάτων, που σημαίνει ότι αν οι παρατάξεις και οι εκπρόσωποι τους δουν το ψήφισμα και είναι ολοκληρωμένο, θα πουν κατευθείαν ότι αυτό δεν έρχεται μόνο από τις Παρεμβάσεις αλλά έρχεται και από τη ΔΑΚΕ, από την ΠΑΣΚ κλπ. Γι' αυτό το δώσαμε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Γιατί δε δώσαμε κι αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα το ΠΑΜΕ είπαμε ότι δεν είναι μέσα στην Επιτροπή, δεν δέχεται να πάει μέσα στην Επιτροπή. Δεν τα προσέχετε από το πρωί. Δεν θέλουν εκπρόσωπο στην Επιτροπή Τύπου.

Πάμε συνάδελφοι στην ψηφοφορία σ' αυτό το ψήφισμα του ΠΑΜΕ. Πόσοι συνάδελφοι είναι υπέρ;

Διεξάγεται ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πόσοι είναι κατά και λευκό συνάδελφοι; Για να δούμε αν περνάει ή δεν περνάει.

(Διαλογικές συζητήσεις)

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, αποφάσισε η Γενική Συνέλευση να πει ένα και μοναδικό ψήφισμα του ΠΑΜΕ αυτή τη στιγμή και όλα τα άλλα να πάνε στο τέλος; Το ψήφισμα που είναι η πολιτική διάσταση του πράγματος, το βάζετε τώρα, τώρα αυτή τη στιγμή;

(Διαλογικές συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το 15ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ... και ενόψει της ψήφισης του μεσοπρόθεσμου προγράμματος στη Βουλή δηλώνει την πλήρη αντίθεσή του και Το μεσοπρόθεσμο δεν θα περάσει. Αυτό ήταν το πρώτο ψήφισμα που κατατέθηκε το πρωί.

Διεξάγεται ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Ανδρινόπουλος έχει το λόγο.

Γ. ΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, μετά από τον έλεγχο των πληρεξουσίων που έγινε από την αρμόδια Επιτροπή Πληρεξουσίων, έχουν παρατηρηθεί κάποιες εκκρεμότητες. Θα ήθελα να είστε λίγο προσεκτικοί να τις ακούσετε.

Αν δεν ικανοποιηθούν κάποια πράγματα εδώ πέρα, αντιλαμβάνεσαι ότι δεν θα υπάρχει η δυνατότητα από συναδέλφους να ψηφίσουν μεθαύριο.

Ξεκινάμε από την Α' Αθήνας. Εκκρεμεί η παραίτηση του συναδέλφου Αδαμάκου Μάνθου της ΕΣΑΚ. Για τη Β' Αιτωλοακαρνανίας εκκρεμεί η παραίτηση του συναδέλφου Αδάμη από τη ΔΑΚΕ. Από την ΕΛΜΕ Αργολίδας εκκρεμεί η παραίτηση του συναδέλφου Αντωνόπουλου Παύλου από τη ΔΑΚΕ.

Η ΕΛΜΕ Αρκαδίας δεν μας έχει φέρει κατάσταση ψηφισάντων. Η κατάσταση ψηφισάντων απ' ό,τι ξέρετε, θα πρέπει να έχει εκδοθεί από το Πρωτοδικείο. Η ΕΛΜΕ Γρεβενών επίσης δεν μας έχει φέρει κατάσταση ψηφισάντων. Η ΕΛΜΕ Δράμας, εκκρεμούν οι παραιτήσεις των συναδέλφων Σένδρου Γεωργίου της ΠΑΣΚ και Παπαγγέλη από τη Συνεργασία.

Η ΕΛΜΕ Ηλείας θα πρέπει να μας προσκομίσει πρακτικό, όχι φωτοτυπία όπως έχει φέρει, αλλά να είναι αντίγραφο από το Πρωτοδικείο. Το Ηράκλειο, παραίτηση των συναδέλφων Πετράκη και Γενετζάκη της ΕΣΑΚ. Συνεχίζουμε με τη Λάρισα που χρειάζεται να μας φέρουν την παραίτηση του συνάδελφου Αντωνόπουλου από την ΠΑΣΚ.

Λασιθίου, δεν έχουν φέρει κατάσταση ψηφιστάντων. Η ΕΛΜΕ Μαγνησίας θα πρέπει να μας φέρει την παραίτηση του Σαβελίδη Σωκράτη. Η ΕΛΜΕ Ξάνθης, την παραίτηση του συνάδελφου Πολατιδή Αντώνη της ΠΑΣΚ. Η Α' Πέλλας την παραίτηση του συναδέλφου Παυλίδη Χαράλαμπου και του συνάδελφου Σιαμαντά Ευάγγελου της ΠΑΣΚ.

Η Πιερίας, παραιτήσεις Δεμερτζή Γιάννη και Αετόπουλου Αναστάσιου της ΕΣΑΚ. Αυτές είναι οι εκκρεμότητες που έχουμε όσον αφορά τα έγγραφα. Επίσης αυτή τη στιγμή συνεχίζουμε τον έλεγχο των οικονομικών θεμάτων των ΕΛΜΕ, δηλαδή κατά πόσο είναι οικονομικώς εντάξει.

Συνάδελφοι, υπάρχουν αρκετές αποκλίσεις σχεδόν σε όλες τις ΕΛΜΕ ανάμεσα στους οικονομικά εντάξει όπως φαίνονται στα πρακτικά, σε αυτούς που έχουν ψηφίσει, που φαίνονται ότι έχουν ψηφίσει και στα χρήματα που έχουν αποδοθεί στην ΟΛΜΕ. Γνωρίζω ότι είναι ένα διαχρονικό πρόβλημα και θα πρέπει κάποια στιγμή να το δούμε λίγο σοβαρά, να δούμε πώς θα το μαζέψουμε.

Απόψε πιστεύω θα τα έχουμε ολοκληρώσει, οπότε αύριο το πρωί κάποια στιγμή θα σας ανακοινώσουμε και ποιες ΕΛΠΕ θα πρέπει να έρθουν μέσα για να δούμε και αυτό το ζήτημα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο της τριμελούς. Ευχαριστούμε το Σώμα. Ευχαριστούμε τους Συνέδρους για την πρώτη ημέρα. Τέλος της πρώτης ημέρας και ανακοινώνονται ποιες αίθουσες έχει η κάθε παράταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Στην κεντρική εδώ είναι η Συνεργασία. Στον 9ο είναι η ΔΑΚΕ και στον ημιόροφο στην αίθουσα «Πέλλα» είναι το ΠΑΜΕ. Στην αίθουσα «Μυκήνες» είναι η ΠΑΣΚ και στην αίθουσα «Έδεσσα» οι Παρεμβάσεις.

ΛΗΞΗ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 15ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

FAX: 210 32 27 382

www.olm.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 4/7/11

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από 25/6 έως και 28/6/11 το 15ο Τακτικό Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Σήμερα 28/6/2011 πραγματοποιήθηκαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του Δ.Σ. και της Ελεγκτικής Επιτροπής της ΟΛΜΕ, καθώς και αντιπροσώπων για το επόμενο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ.

Τα αποτελέσματα όπως δόθηκαν από την Εφορευτική Επιτροπή του Συνεδρίου έχουν ως εξής:

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Α) Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ:

Σύνολο Αντιπροσώπων 424

Ψήφισαν: 423

Έγκυρα: 421

Λευκά: 0

Άκυρα: 2

Έλαβαν:

· ΔΑΚΕ 120 έδρες 3

Εκλέγονται: Πεππές Δημήτρης, Παπαχρήστος Νίκος,

Γκίνης Δημήτρης

· ΠΑΣΚ 107 έδρες 3

Εκλέγονται: Αλεβυζάκης Γιώργος, Κορφιάτης Λουκάς,

Ρουμπακιάς Γιάννης,

· ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ 80 έδρες 2

Εκλέγονται: Κοτσιφάκης Θέμης, Ζωγραφάκη Ελένη

· ΕΣΑΚ – ΔΕΕ 59 έδρες 2

Εκλέγεται: Πατίδης Ηλίας, Λυκούρας Βασίλης

· ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ 51 έδρες 1

Εκλέγεται: Αντωνόπουλος Παύλος

· ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ 2 έδρες 0

· «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ» 2 έδρες 0

Β) Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέγονται:

Από τη ΔΑΚΕ: Δαρδαμανέλλης Θρασύβουλος

Ζιάκα Βασιλική

Από την ΠΑΣΚ: Σδόνα Σπαθούλα

Από τις Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις:

Αγοραστού Βασιλική

Από ΕΣΑΚ-Δ.Ε.Ε.

Δημητροκάλης Σωτήρης

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 07:56 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 05 Ιούλιος 2011 08:06

Γ) Για αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ:

Σύνολο Αντιπροσώπων 424

Ψήφισαν: 423

Έγκυρα: 416

Λευκά: 0

Άκυρα: 7

Έλαβαν:

· ΔΑΚΕ 120 / 32 αντιπρόσωποι

· ΠΑΣΚ 106 / 28 αντιπρόσωποι

· ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ 79/ 21 αντιπρόσωποι

· ΕΣΑΚ – ΔΕΕ 58 /16 αντιπρόσωποι

· ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ 49/13 αντιπρόσωποι

· ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΕΚΠ/ΚΩΝ 2 / 1 αντιπρόσωπος

· «ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ» 2 / 0 αντιπρόσωποι

Η εφορευτική επιτροπή